

நாமத்தின் முத்த எழுத்தாளர்
“சாகித்திய ரத்தினம்”
தி.ச.வரதராசன்
வரதர்

ପ୍ରମାଣିତ କାହାରେ
ଅନୁଷ୍ଠାନିକ

வ
சிவமயம்

ஈழத்தின் முத்த எழுத்தாளர்
“சாகித்திய ரத்தினம்”

தி.ச.வரதராசன்

வாதம்

ପ୍ରକାଶନ କମିଶନ
“ଲକ୍ଷମୀ ପରିଷଦ”
ପ୍ରକାଶନ କମିଶନ

நாடுக்கிள் முத்து எழுத்தாளர்

அமரர்

தி.ச.வெந்தராசன்

மண்ணில்

01.07.1924

விண்ணில்

21.12.2006

திருச்சிற்றம்பலம்
பாராயணத் திருமுறைகள்

உலகே ஸாமுணர்ந் தோதற் கரியவன்
நிலவு ஸாவிய நீர்மலி வேணியன்
அலகில் சோதியன் அம்பலத் தாடுவான்
மலர்சி ஸம்பாதி வாழ்த்தி வணங்குவாம்.

தோடுடைய செவியன்விடை யேறியோர்
தூவென் மதி குடிக்
காடுடைய சுடலைப்பொடி பூசியென்
உள்ளங் கவர் கள்வன்
ஏடுடைய மலரான்முனை நாள்
பணிந் தேத்த அருள்செய்த
பீடுடைய பிரமாபுர மேவிய
பெம்மா னிவனன்றே.

நீ நானும் நன்னெஞ்சே
நினைகண்டாய் யார் அறிவார்
சாநானும் வாழ்நானும்
சாய்க்காட்டு எம் பெருமாற்கே

பு நானும் தலைசுமப்பப்
 புகழ் நாமம் செவிகேட்ப
 நா நானும் நல்வின்றேத்தப்
 பெற்லாமே நல்வினையே.

இடரினும் தளரினும் எனதுறுநோய் தொடரினும்
 - உனகழல் தொழுதெழுவேன்
 கடல்தனில் அமுதொடுகலந்த நஞ்சைமிடறினில்
 - அடக்கிய வேதியனே
 இதுவோ எமையானுமா ற்வதொன்றெமக் கில்லையேல்
 அதுவோ உனதின்னருள் ஆவடுதுறையரனே.

கூற்றாயினவாறு விலக் கககிலீர்
 கொடுமை பலசெய்தனநா னறியேன்
 ஏற்றா யடக்கே இரவும் பகலும்
 பிரியா துவணங் குவவெனப் பொழுதும்
 தோற்றா தென்வயிற் றினகம் படியே
 குடரோ நூடக்கி முடக் கியிட
 ஆற்றே னடியேன திகைக் கெடில
 வீரட்டானத் துறைஅம் மானே.

குனித்த புருவமுங் கொவ்வைச் செவ்வாயிற் குமின் சிரிப்பும்
 பனித்த சடையும் பவளம்போல் மேனியிற் பால் வெண்ணீரும்
 இனித்த முடைய எடுத்த பொற் பாதமுங் காணப் பெற்றால்
 மனித்தப் பிறவியும் வேண்டுவதே இந்த மாநிலத்தே.

அரியானை அந்தணர்தம் சிந்தையானை
 அருமறையின் அகத்தானை அணுவை யார்க்கும்
 தெரியாத தத்துவனைத் தேனைப் பாலைத்
 திகழ்வியைத் தேவர்கள் தம்கோனை மற்றைக்

கரியானை நான்முகனைக் கனலைக் காற்றைக்
கனகடலைக் குலவரையைக் கலந்துநின்ற
பெரியானைப் பெரும்பற்றப் புலியுரானைப்
பேசாத நாள்ஸ்லாம் பிறவாநானே.

பித்தாப்பிறை சூழபெருமானே அருளாளா
எத்தான்மற வாதே நினைக்கின்றேன் மனத்துன்னை
வைத்தாய் பெண்ணைத் தென்பால் வெண்ணைய்
- நல்லூராரந்ட்டுறையுள்
அத்தாவனக் காளாயினி அல்லேன் எனலாமே.

மெய்தான் அரும்பி விதிர்விதித்து
உள்விரை யார்கழற்கென்
கைதான் தலைவைத்துக் கண்ணீர்
ததும்பி வெதும்பி யுள்ளாம்
பொய்தான் தவிர்ந் துன்னைப் போற்றி
சயசய போற்றி யென்னுங்
கைதான் நெகிழி விடேனுடை
யாயென்னைக் கண்டுகொள்ளே.

ஓளிவளர் விளக்கே யுலப்பிலா வொன்றே
உணர்வுகுழ் கடந்ததோ ருணர்வே
தெளிவளர் பளிங்கின் றிரள்மணிக் குன்றே
சித்தத்துள் தித்திக்கும் தேனே
அளிவளர் உள்ளத் தானந்தக் கனியே
அம்பல மாடருங் காக
வெளிவளர் தெய்வக் கூத்துகந் தாயை
தொண்டனே விளம்புமா விளம்பே

மன்னுக தில்லை வளர்கநம் பத்தர்கள் வஞ்சகர் ஓயகலப்
பொன்னின் செய்மண்டபத் துள்ளே புகுந்து புவனியெல்லாம்
- விளங்க

அன்னநடை மடவாள் உமைகோன் அடி முக்கருள் புரிந்து
பின்னைப் பிறவியறுக்க நெறிதந்த பித்தற்குப் பல்லாண்டு
- கூறுதுமே.

ஜந்து கரத்தனை ஆனை முகத்தனை
இந்தின் இளம்பிறை போலும் எயிற்றனை
நந்தி மகன்தனை ஞானக் கொழுந்தினை
புந்தியில் வைத்ததி போற்றுகின்றேனே.

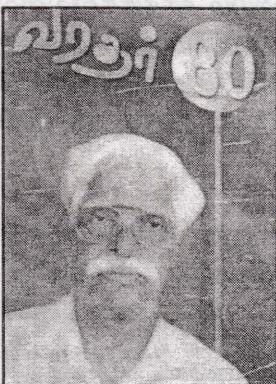
ஒன்றே நினைந்திருந்தேன் ஒன்றே துணிந்தொழிந்தேன்
ஒன்றே என் உள்ளத்தின் உள்அடைந்தேன் - ஒன்றேகான்
கங்கையான் திங்கட்கதிர் முடியான் பொங்குஒளிசேர்
அங்கையாற்கு ஆள் ஆம் அது.

வருந்தேன் இறந்தும் பிறந்தும்
மயக்கும் புலன்வழி போய்
பொருந்தேன், நரகிற் புகுகின்றிலேன்;
புகழ்மா மருதில்
பெருந்தேன் முகந்து கொண்டு உண்டு
பிறதொன்றில் ஆசை இன்றி
இருந்தேன்; இனிச்சென்று இரவேன்
ஒருவரை யாதொன்றுமே.

என்றும் இன்பம் பெருகும் இயல்பினால்
ஒன்று காதலித்து உள்ளமும் ஒங்கிட
மன்றுளார் அடியாரவர் வான்புகழ்
நின்ற தெங்கும் நிலவி உலகெலாம்.

வரதர் என்ற எழுத்தாணி ஓய்ந்தது

- கான பிரபா

வரதர், செல்லை தெங்கியை, தீசுவாரதாராஜன் 843/ மாமிப்பூர் ரோடு, ஜெஃப்னா, ஸ்ரீலங்கா
VARATHAR, Sallaiyaretna, T.S.VARATHARAJAN 843, Mamipay Road, Jaffna, Sri Lanka
வரதர், செல்லை தெங்கியை, தீசுவாரதாராஜன் 843, மாமிப்பூர் ரோடு, ஜெஃப்னா, ஸ்ரீலங்கா

“..வரதர் ஜயா போய் வாருங்கள் - மீண்டும் நீங்கள் என் தாய்நாட்டில் பிறக்க வேண்டும் என்ற என் சுயநல அவாவுடன்..”

ஸமுத்தின் இலக்கியப் பரப்பில் கணிசமான அளவு பங்களிப்பை அளித்துச் சென்றவர் வரதர் ஜயா. தி.ச. வரதராசன் என்ற இயற்பெயருடைய வரதர் இன்று காலமான செய்தி யாழிலிருந்து வலைப்பதிலெழுதும் பகீ மூலம் அறிந்து நெஞ்சம் கணத்தது. என் நிறைவேறாத ஆசைகளில் ஒன்று வரதரின் இலக்கியப் பணியை அவர் குரலில் ஆவணப்படுத்துவது அது இனிமேலும் நிறைவேறாத வரதரின் மரணம் என்ற முற்றுப்புள்ளியாக அமைந்துவிட்டது.

கடந்த மார்ச், 2005 நான் யாழ்ப்பாணம் சென்றபோது சந்திக்க முனைந்த எழுத்தாளர்களில் ஒருவர் செங்கை ஆழியான், மற்றவர் வரதர். மார்ச் 17 ஆம் திகதி, 2005 காலை வேளை என் அப்பாவின் சைக்கிளை எடுத்துக்கொண்டு யாழ் நகரம் போகும்போது ஆனந்தா அச்சகம் என்ற வரதரின் அச்சகநிலையம் சென்று அவரைச் சந்திக்கலாம் என்று முடிவெடுக்கின்றேன். சைக்கிளை கே.கே.எஸ்

வீதியின் ஓரமாக நிறுத்திவிட்டு அச்சகம் உள்ளே செல்கின்றேன். முகப் பில் இருந்த கதிரையில் இருந்து ஏதோ எழுதிக்கொண்டிருக்கின்றார் வரதர். ஒரு முறையும் சந்திக்கவில்லை என்றாலும் புகைப்படம் மூலம் ஏற்கனவே அறிமுகமாயிருந்த அவரை இனங்கண்டு, “வணக்கம் ஜ்யா, நான் உங்களைப் பார்க்கவென்டு வந்திருக்கிறன், உங்கட வரதர் வெளியீடுகள் மூலம் நிறைய வாசித்திருக்கிறன்” இது நான்.

வெள்ளைத் தும்பை மீசைக்குள் தன் வெண்பற்கள் எட்டடிப்பார்க்க முறவுவித்தவாறே “ஓ அப்படியே சந்தோசம்” “வெளியால இருந்து வந்திருக்கிறீர்களே?” இது அவர் “ஓம் ஜ்யா” நான் ஒஸ்ரேவியாவில் இருக்கிறேன், ஊருக்கு விடுமுறையில் வந்தனான்.” பவ்யமாக நான் சொல்லவும், எழுத்தை நேசிப்பவர்களை நானும் நேசிப்பேன் என்ற தோரணை கலந்த சிரிப்பு. மீண்டும் அவரிடமிருந்து வரதர் வெளியீடுகளில் 95 இற்குப் பின் நான் தவறவிட்ட அவர் வெளியீடுகள், படைப்புகளைப் பற்றி நிறையவே பேசினார். கண்ணாடிப் பெட்டிக்குள் அடுக்கியிருந்த நால்களை எடுத்து உதறித் தட்டி ஒரு துணியால் தூசை வளித்தெடுத்து விட்டுத்தந்தார். “இந்தப் புத்தகங்கள் இப்போது போறது குறைவு” என்றும் அவர் சொன்னது இப்ப நினைவுக்கு வருகுது. என்னால் வாங்கக் கூடிய அவரின் இலக்கியக் கையிருப்பை அப்படியே அள்ளிக்கொண்டேன்.

“நான் ஒஸ்ரேவியா போனதும் சனிக்கிழமை செய்யும் வானொலி நிகழ்ச்சியில் உங்களின் இலக்கியப்பணி குறித்து ஒரு நேர் காணல் செய்ய விருப்பம்” இது நான் “நல்ல சந்தோசம், கட்டாயம் செய்வம்” என்றவாறே தன் தொலைபேசி இலக்கம் பொறித்த முகவரி அட்டையைத் தந்தார். அவரைப் புகைப்படமும் எடுத்துக்கொள்கிறேன் (மேலே இருக்கும் முதற்படம்) ஒரு பழுத்த இலக்கியக்காரரைச் சந்தித்த நல்லனுபவத்தோடு சைக்கிளில் சவாரியை ஆரம்பித்தேன். மீண்டும் நான் வாழும் நாடு வந்து

வரதரோடு நேர்காணல் செய்ய முனையும் ஒவ்வொரு முனைப்பிலும் ஏதாவது தடங்கல் வந்து விடும். நாட்டுப்பிரச்சனை கொழுந்துவிட்டு எரியவும் முக்கிய பிரச்சனைகளுக்காக வானோலியில் முக்கியத்துவம் கொடுக்கவேண்டி ஏற்பட்டது. யாழுக்கான தொலைபேசி உரையாடலும் சீற்று வரதர் ஜயா குறித்த என் வானோலி நிகழ்ச்சியும் கனவாயிற்று “இலங்கையில் உள்ள எழுத்தாளர்களுள் சமுதாயத்தொண்டர்களின் தொகைபெருகி வருகின்றது. வாழ்க்கையை உள்ளத்தால் உணர்ந்து, சிக்கல்களுக்கு மருந்து தேர்ந்து, தெளிந்து அவற்றைத் தம் கதைகளிற் படைத்துக் காட்டுவதில் அவர்கள் ஆர்வம் காட்டுகின்றனர். திரு.தி.ச.வரதராசன் (வரதர்) இவ்வகையான எழுத்துத் தொண்டொண்று புரிந்து வருகின்றார்”- சொன்னவர் டாக்டர் மு.வரதராசன் (மு.வ).

தன் எழுத்தை மட்டுமே நேசித்து மற்றையவர்களின் படைப்பைப் புறங்கையால் ஒதுக்கும் இலக்கியக்காரர் மத்தியில், தன் எழுத்துப்பணியுடன் மற்றையவர்களை எழுதத் தூண்டி வரதர் பிரசுரம் மூலம் அச்சுவாகனமேற்றும் வரதர் ஜயா உண்மையில் ஒரு ஆஸ்தரம். அவரின் விமுதுகளாக நிலைபெற்றவை அவரின் வெளியீடுகள். வரதர் பிரசுரம் ஒன்றையாதல் வாசிக்காமல் விடுபவர் சமுத்து இலக்கியத்தின் வாசிப்பனுயவத்தில் குறைவை விட்டுச் செல்பவர். “ஒரு ஆக்க இலக்கியம், எழுத்தாளனுடைய மனத்திலே ஒரு நல்ல கருத்து குடிபுக, அவன் அந்தக் கருத்தைச் சூவையான முறையிலே வெளிப்படுத்துகின்றான். வெளிப்படுத்தும் உருவம் இப்படித்தான் இருக்கவேண்டுமென்று யாரும் கட்டுப்பாடு செய்ய முடியாது. நல்ல ஆக்கமானால் அந்த ஆக்க இலக்கியம் விலைபோகும். மக்களிடையே பேசப்படும். அதைப்பிறகு ஆய்வு செய்யும் இலக்கணக்காரர்கள் அந்த உருவத்துக்கு ஒரு பெயர் வைக்கட்டும்” - வரதர் “திசை” புதிது இதழ் - 1 (2003) இல் வெளிவந்த வரதர் குறித்த ஆக்கம் (எழுத்தாக்கம் கோபி) முத்த எழுத்தாளர் வரதர் சமுத்தின் இலக்கிய வரலாறு எழுதுகையில்

தவிர்க்க முடியாத பெயர்களில் ஒன்று “வரதர்” என்பது. சிறுக்கதை புதுக் கவிதை, குறுநாவல், இதழியல், பதிப்புத்துறை என இலக்கியத்தின் எத்துறையை எடுத்தாலும் முத்திரை பதித்தவர் வரதர். “வரதர்” என்ற தி.ச. வரதராசன் 1924இல் யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள பொன்னாலையில் பிறந்தார். சிறு வயது முதல் நிறைய வாசிக்கத் தொடங்கிய இவர் மகாபாரதம், இராமாயணம் போன்ற இதிகாச - புராணக் கதைகளில் ஆரம்பித்துப் பின்னர் ஆனந்த போதினி, பிரசண்ட விகடன், கலைமகள் போன்ற சஞ்சிகைகளையும் பலவிதமான நூல்களையும் வாசிக்கத் தொடங்கினார். தொடர்ச்சியான இந்த வாசிப்பே அவரை எழுதத் தூண்டியது எனலாம். ஸமுத்தின் முத்த எழுத்தாளர் பலரையும் போல வரதர் எழுதத் தொடங்கியதும் ஸமுகேசரி (1930 - 58) யிற் தான். ஸமுகேசரி கல்வி அனுபந்தத்தில் கட்டுரைகள் எழுதி வந்தார். பின்னர் ஸமுகேசரி ஆண்டுமலரில் வெளிவந்த “கல்யாணியின் காதல்” வரதரின் முதற் சிறுக்கதை.

தொடர்ச்சியாக எழுதிவந்த வரதர் அவரையொத்த எழுத்தாளர்களுடன் தொடர்பு வைத்திருந்தார். அவர்களை இணைத்து ஓர் எழுத்தாளர் சங்கம் உருவாக்கும் ஆவல் வரதருள் எழுந்தது செயல்வடிவம் பெற்றது. 1943.06.13 இல் “தமிழிலக்கிய மறுமலர்ச்சிச் சங்கம்” உருவானது. இந்த வகையில் ஸமுத்தின் முதல் எழுத்தாளர் சங்கத்திற்கு அடித்தளமிட்ட பெருமை பெறுகிறார் வரதர். இதே ஆண்டில் (1943) ஸமுகேசரியில் வரதர் எழுதிய “ஓர் இரவினிலே” எனும் வசன கவிதையே ஸமுத்தின் முதற் புதுக்கவிதை எனப்படுகிறது. தமிழிலக்கிய மறுமலர்ச்சிச் சங்கம் முதலில் “மறுமலர்ச்சி” எடும் கையெழுத்துச் சஞ்சிகை வெளியிட்டது. 1946 பங்குனியில் மறுமலர்ச்சி முதல் இதழ் அச்சிடப்பட்டது. வரதர், கா.மதியாபரணம், நாவற்குழியூர் நடராசன், ச.பஞ்சாட்சரசர்மா, க.ஆ. சரவணமுத்து ஆகிய ஜவருமே முதல் போட்டு மறுமலர்ச்சியைத் தொடங்கினார். “மறுமலர்ச்சி” யாருக்குச் சொந்தம் என்பது பிரச்சினையாகி நீதிமன்றம் வரை சென்று மீண்டே

“மறுமலர்ச்சி” வெளியானது. “மறுலர்ச்சி” வெளியிட்டாளராக நடராசன் இருந்தார். ஆசிரியர்களாக வரதரும் அ.செ.முருகானந்தனும் இருந்தனர். 18ஆவது இதழிலிருந்து அ.செ.முருகானந்தனுக்குப் பதிலாக பஞ்சாட்சரசர்மா பணியாற்றினார். 1946 பங்குனி முதல் 1948 ஜூப்ஸி வரை “மறுமலர்ச்சி” 24 இதழ்கள் வெளியாகின. ஈழத்துச் சிறுக்கையின் தனித்துவத்திற்கும் 50களில் ஏற்பட்ட ஈழத்து இலக்கிய எழுச்சிக்கும் அடித்தளமிட்டது மறுமலர்ச்சி தான் என்றால் அது மிகையாகாது. 1952இல் வரதர் “ஆனந்தன்” எனும் சஞ்சிகையை ஆரம்பித்தார். இதுவும் ஒர் இலக்கிய இதழே. ஆரம்பத்தில் யாழ்ப்பாணனும் பின்னர் புதுமைலோகனும் ஆனந்தனின் இணையாசிரியராக இருந்தனர். 1955 இல் வரதர் மஹாகவியை இணையாசிரியராகக் கொண்ட “தேன் மொழி”யை வெளியிட்டார். ஈழத்தில் கவிதைகளுக்கென வெளிவந்த முதற்சஞ்சிகை தேன்மொழி. தேன்மொழி ஆறு இதழ்களே வெளியாகின.

இவை தவிர “வெள்ளி” எனும் சஞ்சிகையும் “புதினம்” எனும் வார இதமும்கூட வரதரால் வெளியிடப்பட்டன. பொருளாதாரக் காரணங்களால் இவையும் நின்று போயின. வரதரின் பிரசர முயற்சிகளும் முக்கியமானவை. பண்டிதமணி கணபதிப்பிள்ளை, கைலாசபதி, மஹாகவி, முருகையன், பொன். முத்துக்குமாரன், சௌங்கை ஆழியான், காரை சுந்தரம்பிள்ளை, சோமகாந்தன், சாந்தன் முதலான பலரது நால்கள்: “வரதர் வெளியீடு” ஆக வெளிப்பந்தன. “வரதரின் பல குறிப்பு” அவரது இன்னொரு முயற்சி. தமிழ் மக்களுக்குத் தேவையான பலவித விடயங்களைத் தொகுத்து ஆண்டுக்கு ஒன்றாக (1971 வரை) நான்கு பதிப்புக்கள் வெளியாகின. வரதரின் இதழியற் பணியில் இன்னொரு மைல்கல் “அறிவுக் களஞ்சியம்”. இலாப நோக்கின்றி குறைந்த விலையில் மாணவர்க்கான அறிவுத் தகவல்களைத் தாங்கி “அறிவுக் களஞ்சியம்” வெளியானது. செங்கை ஆழியான் இணையாசிரியராக இருந்தார். 1995 இடம் பெயர்வு வரை யாழ்ப்பாணத்தில் 3000 பிரதிகள் வரை விற்பனையாகி அமோக வரவேற்புப் பெற்றது

அறிவுக் களஞ்சியம். வரதர் ஈழத்துச் சிறுகதையாசிரியர் களில் முக்கியமானவர். ஈழத்தின் முதலாவதும் முக்கியமானதுமான மறுமலர்ச்சிச் சங்கத்திற்கு கால்கோள் இட்டவர். இதழியலில் சிறந்து விளங்கியவர். முதற் கவிதை இதழ் வெளியிட்டவர். இவை தவிர ஈழத்தின் முக்கிய பதிப்பாளர். வரதரின் சேவைகளைப் பாராட்டி இலங்கைக் கலைக்கழகம் அவருக்கு “சாஹித்திய இரத்தினம்” எனும் பட்டத்தை அளித்திருக்கிறது. வரதர் ஜயா! போய் வாருங்கள், மீண்டும் நீங்கள் என் தாய்நாட்டில் பிறக்கவேண்டும் என்ற என் சுயநல் அவாவுடன் கண்ணீர் அஞ்சலிகளோடு பிரியாவிடை கொடுக்கின்றேன் உங்களுக்கு.

By : கானா பிரபா

ஸ்ரீ துர்க்காதேவ் தேவஸ்தானம் தெல்லப்பழை, இலங்கை.

ஆத்மசாந்திப் பிரார்த்தனை உரை
முதற்கூர் அமர் திரு. தி.ச. வரதராஜன் அவர்களுக்கு
சமர்ப்பணம்

அரை நாற்றாண்டு காலத்துக்கு மேலாக ஈழத்தின் இலக்கிய வளர்ச்சியில் பெரும் பங்கு கொண்டவர் வரதர் என்பதை அனைவரும் ஏற்றுக்கொள்வர். சிறு கதைப்படைப்பாளிகளுக்குள் முன்னோடியாக விளங்கியவர் இவர் சமுதாயத்தின் பல்வேறு கோணங்களையும் ஆராய்ந்து அதற்கு ஏற்றபடி தனது எழுத்துப்பணியையும் பேச்குப்பணியையும் ஆற்றியவர். எதற்கு எடுத்தாலும் வரதர் வெளியீடு என்றால் அதற்கு ஒரு தனிமதிப்பு உண்டு. என்பத்திரின்டு ஆண்டுகள் இவ்வுலகில் வாழ்ந்த இவர் பத்திரிகை சமூகத்தை அவ்வப்போது நேசித்து பயன் தரும் செய்திகளை வெளியிட்டு வாழ்ந்தார் 1940ம் ஆண்டு ஈழகேசரி ஆண்டு மலரில் வெளிவந்த “கல்யாணியின் காதல்” என்ற சிறுகதை இலக்கியச் செல்வர்களைப்

பெரிதும் கவர்ந்தது. வரதருடைய சிறந்த படைப்பாக வெளிவந்த குறுநாவல்கள் சமூகமேம்பாட்டை குறிக்கோளாகக் கொண்டவை இலக்கியப்படைப்பாளராக மாத்திரம் நின்று விடாமல் பயன்தரும் பல நூல்களை வெளியிட்ட பெருமையும் இவருக்கு உண்டு. எனவே இலக்கிய செல்வராக விளங்கிய அமரர் வரதராசன் அவர்களின் மறைவு தமிழ் மக்களுக்கு ஈடுசெய்ய முடியாத இழப்பாகும். உலகத்தின் இயற்கை நிகழ்வுகளை நினைத்து இவ்விழப்பையும் தாங்கிக் கொள்வோம் என்று கூறி அன்னாரின் ஆத்ம சாந்திக்காக பிரார்த்தித்துஅமைகிறேன்.

- சிவத்தமிழ்ச் செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி.

ஸமுத்தாயின் பெருமையிகு தலைமகன்

அன்பும் பண்பும் மதிப்பும் மிக்க அமரர் “வரதர்” ஜயாவுக்கு, அனுபவமும், ஆற்றலும், உங்களை ஓர் நல்ல எழுத்தாளனாக, நூலாசிரியனாக, பதிப்பாசிரியனாக, முதறிஞனாக இனங்கண்டு, ஸமுத்தாயின் பெருமையிகு தலைமகனாகப் பெருமை கொண்டது. அந்த வகையில் எனது இரண்டு நூல்களான “இலக்கிய இசைச்சாரல்”, “ஸமுத்துக் கலைத்துறைப் பதிவுகள்”, தங்களால் பதிப்பிக்கப்பட்டதை எண்ணி பெருமகிழ்வுகொண்டேன். தங்கள் எழுத்துலகச் சாதனைகள் கண்டு வியப்பில் இருக்கும்போது, தங்கள் மறைவு என்னை ஆழ்ந்த துயரத்தில் தள்ளிவிட்டது.

இளைஞர் போற்ற ஸமகேசரியில்
கதை கவிதை எழுதி மகிழ்ந்தாய்
மறுமலர்ச்சி சுஞ்சிகை ஆசிரியராய்
கதை - கவிதை - கட்டுரைகள் எழுதிக்குவித்தாய்
பார் போற்றும் ஸமுத்து எழுத்தாளனாய்
உயர்ந்து பாராட்டுகள் பெற்றாய்
ஸமுத்து எழுத்தாளர்களின் நூல்கள் பலவற்றை
வரதர் வெளியீடாக்கி சிறப்பித்தாய்
முதுபெரும் எழுத்தாளனாய் இலங்கை
கம்பன் கழக முதறிஞர் விருதுபெற்றாய்

பல பரிசுகள் பாராட்டுக்கள் பெற்று
பவளவிழா - பொன்விழா நாயகனாய் திகழ்ந்தாய்
அரசுவையின் உயர்விருதாம் “சாகித்தியரத்தினம்”
கெளரவழும், பொற்கிளியும் பெற்று உயர்ந்தாய்.

தங்கள் இலக்கியப் படைப்புகள், என்றும் அழியாப்புகழ்
பெற்று விளங்கவும், தங்களின் பெயரும், முயற் சியும்
எழுத்தாளர்களுக்கு நல்ல உதாரணமாக அமையவும், தாங்கள்
பேரின்பவாழ் வாம் சிவபதம் அடையவும் வாழ்த்தி விடை
பெறுகின்றேன்.

வணக்கம்

இங்ஙனம்,
என்றும் உங்கள் அன்பிற்கினிய
சி.சி.வாணந்தராசா

“என்றை அப்பா”

என்ன தலைப்பு இது? “அப்பா” எனலாம் ஏன் “என்றை
அப்பா” ட.ஏ. கொடுக்க வேண்டும் என்று இதை வாசிப்பவர்கள்
நினைக்க கூடும். என்னவோ சிறுவயதில் அப்பாவை அப்பா என்று
அழைக்காமல் “என்றை அப்பா” என்பதுதான் வழக்கம். என்
குடும்பத்தவர்களிலே ஏன் இந்த உலகத்திலேயே நான் நேசிக்கும்
முதல் நபர் எனது தகப்பனார்தான் எனது தாயார் மீது எனக்கு
பாசம் ஆனால் பால்நினைந்து ஊட்டும் தாயிலும் பார்க்க அப்பாதான்
எனக்கு மிகமிக பிடிக்கும்.

நேரம் தவறாதவர் என்னுடைய தகப்பனார். அந்த அந்த
நேரத்தில் என்ன செய்ய வேண்டுமோ அதைச்செய்து முடிப்பவர்

எனக்கு 10 வயதாக இருக்கும் போது சழிபுரத்தில் இருக்கும் எனது உறவினர் சித்தப்பா வீட்டுக்கு காரில் குடும்பமாக சென்றிருந்தோம். அன்று சித்தப்பா வீட்டில் துவசமோ என்னவோ. எங்களுடைய வீடு யாழ்ப்பாண நகரில். சழிபுரம் யாழ்ப்பாண நகரில் இருந்து 10 மைல் தொலைவில் இருந்தது. அப்பா யாழ்ப்பாணத்தில் குறிப்பிட்ட நேரத்தில் யாரையோ சந்திப்பதாக கூறி இருந்தார். நாங்கள் எல்லாம் யாழ்ப்பாணம் புறப்படுவதற்கும் காரில் ஏறிவிட்டோம். சித்தப்பா வீட்டில் வடை, பாயாசம் குடுத்து விடுவதற்காக எனது முத்த சகோதரியை மினக்கடுத்திக்கொண்டு இருந்தார்கள். முத்த சகோதரி காரில் ஏறவில்லை. அப்பா தன் மணிக்கட்டில் இருந்த கடிகாரத்தைப் பார்த்தார். நேரமாகிக்கொண்டு இருந்தது. அப்பா தனது பொக்கற்றில் இருந்து ஒரு ரூபாவை என்னிடத் தொடுத்து என்னையும் சகோதரியையும் பஸ்ஸில் யாழ்ப்பாணம் வரும்படி கூறிவிட்டு அப்பா யாழ்ப்பாணம் அந்த நபரைக் குறித்த நேரத்தில் சந்திப்பதற்காக சென்றுவிட்டார். என் அப்பாவின் ஒரு புத்தக வெளியீடு வீரசிங்கம் மண்டபத்தில் நடைபெற்றது. அதற்கு தலைமை வகிக்க அப்போது எதிர்கட்சி தலைவராக இருந்த அமரர் அமிர்தவிங்கம் அவர்களை அழைத்து இருந்தார். விழா தலைவர் வரத்தாமதமாகிவிட்டது. அப்பா விழா தலைவர் வருவதற்கு முன்னரே குறிப்பிட்ட நேரத்திற்கு விழாவை ஆரம்பித்து விட்டார் “ஜயர் வரும்வரை அமாவாசை காத்திருக்காது” என்ற பழமொழிதான் ஞாபகத்திற்கு வருகிறது.

சுடுசொல் பேசாதவர் என்றை அப்பா எனது தாயார் ஏதாவது எடக்கு மடக்காக நடந்து கொண்டால் அப்பா கையில் உள்ள பொருளை ஏறிவாரே ஒழிய சுடுசொல் பேசமாட்டார். அம்மாவை நீர் வாரும் என்பாரே ஒழிய நீ, வா என்று ஒருமையில் விழிக்கமாட்டார். அப்பாவின் வாயில் இருந்து வெண்சொற்களோ, கடவுள் இருக்கு என்றோ கடவுளோ, சிவா என்றோ வந்தது கிடையாது. எனக்கு 9 வயது இருக்கும் போது பள்ளி சிநேகிதிகள் பேய் பிசாசு என்று கூறி எனக்கு இரவு என்றால் பயம், இரவில்

பக்கத்து அறை லயிற்ரை அணைக்கமாட்டேன். பேய், பிசாச இருக்கு எனக்கு பயம் என்பேன். இதைக் கவனித்து என் அப்பா ஒரு நாள் இரவு 8 மணியளவில் என்னுடைய கையில் ரோச்சைக் கொடுத்து என்னை வீட்டுக்கு வெளியே விட்டு விட்டு வெளி விளக்குகளையும் அணைத்து என்னை வீட்டுக்கு வெளியே விட்டு விட்டுக் கதவுகளையும் பூட்டி என்னை வீட்டு அடிவளவினுள் உள்ள கறிவேப்பிலை மரத்தில் இருந்து கறிவேப்பிலை பிடுங்கிவரும்படி கூறிவிட்டார். எனக்கு வீட்டுக்குள் போகமுடியாது விளக்குகளும் அணைக்கப்பட்டுவிட்டன. கையில் ரோச், அழுது பார்த்தேன் பலிக்கவில்லை. பயந்து பயந்து அடிவளவிலுள்ள கறிவேப்பிலை இலையைப் பிடுங்கிக்கொண்டு பயத்தால் திரும்பி ஓடிவந்தேன். ஓடிவரும் போது கால்கட்டைகள் அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாக கழன்று விட்டன. இப்படி தொடர்ந்து சில இருவகள் தினமும் என்னை கறிவேப்பிலை இலையை ஆய்ந்து வரும்படி கூறினார். நாளைவெளில் நான் சாதாரணமாக நடந்து கறிவேப்பிலை இலை ஆய்ந்து கொடுத்தேன். அன்றில் இருந்து இன்றுவரை எனக்கு பேய், பிசாச பயம் இல்லை. இப்போது பேய்பிசாச இல்லை என்பது போல் நாட்செல்ல கடவுள் இல்லை என்றும் கூறுவாய் என்பார். நான் அப்பாவுடன் முரண்பட்ட விடயமே எனக்கு தெய்வ நம்பிக்கை உண்டு. அப்பாவுக்கு கடவுள் நம்பிக்கை இல்லை. ஆனால் நாங்கள் கோவில் சென்று அர்ச்சனை செய்து வீபுதி சந்தனம் என்பவற்றை அப்பாவின் நெற்றியில் பூசினால் மறுக்கமாட்டார். இறக்கும் வரைக்கும் அப்பா கடவுள் என்றோ சிவா என்றோ கூறியது கிடையாது. நோய்வாய்ப்பட்டிருக்கும் போது அப்பாவின் உடம்பைதொடும் போது வலியினால் “ஜயா” என்பார் நான் “கடவுளே”, “சிவா” என்று சொல்லுங்கோ என்பேன். அப்பாவின் வாயிலிருந்து அந்த வார்த்தைகள் வரவேஇல்லை. நோயின் வலியினால் அப்பா, அப்பா என்றாரே ஓழிய கடவுளே, சிவா என்று கூறவில்லை.

1968ம் ஆண்டு அப்பாவுக்கு வருத்தம் வந்தது. அப்போது டாக்டர்கள் அப்பாவை வேலையிலிருந்து ஓய்வு எடுக்கச் சொன்னார்கள். அப்பா கண்டியில் தனது நண்பர் க.கா.மதியாபரணம் வீட்டில் 6 மாதம் தங்கி ஓய்வு எடுத்துக் கொண்டார் அப்போதும் அப்பா தட்டச்சு, சிங்களம் என்பவற்றை பயின்றார். 1968ம் ஆண்டு வருத்தத்தின் பின்பு அப்பாவிற்கு தொழில் ரீதியாக முன்னேற்றம் குறைவடைந்தது. ஆனால் அப்பா இறக்கும் வரைக்கும் அப்பாவின் குணங்களான சுடு சொல் பேசாமை, நேரம் தவறாமை கடவுள் இல்லை என்பதில் மாற்றம் இல்லை. இறப்பதற்கு 14 நாட்களுக்கு முன்னரும் எங்களுடன் சகதேகியாக இருந்தபடியால் இன்னும் சில வருடங்கள் என்றை அப்பா என்னுடன் இருந்திருக்கலாம். அவரின் ஆத்மா சாந்தி அடைய கடவுளை பிரார்த்திக்கின்றேன்.

- தேன்மொழி

வலீதாங்க முடியவில்லை

அதிகம் பேசாதவர் ஆசைகள் அரிது
நெடுதுயயர்ந்த உருவம், நேரந் தவறாதவர் - மிகையில்லை
பாவலர் அவர்தனை ‘புரவலர்’, முதறிஞர்’ என்றெல்லாம்
பட்டமளித்து மகிழ்ந்தனர் பெரியவர்கள்

ஓவியம் அவரது ஓய்வு நேர ‘வேலை’
சீவிப்பமோ வாசித்தல், அது சவாசித்தலாயிருந்தது
வரோதம் வாழ்ந்திடாத மனப்பாங்கு
ரோகமும் பிணியும் தங்கிடாத உடல்வாகு

மறுமலர்ச்சி எண்ணங்களை எழுத்தில் ஏற்றிய போது
மனநெகிழ்ச்சியில் ‘மனிதத்துவம்’, ‘புதுமை’ போற்றியவர் அவர்
பதிப்புகள் பல, கல்வித்திட்டத்திலும் காலவோட்டத்தினதும்
பதிவேடுகள் ஆயிற்று.

‘யாழ்ப்பாணம் எரிகின்றது’ அவரின் துணிவிற்கு சான்று
‘வரதரின் பல குறிப்பு’ அவரின் முயற்சிக்கு சான்று
வருமானமற்ற ‘அறிவுக் களஞ்சியம்’ சமுதாய பணிக்கு சான்று
“சாகித்ய இரத்தினம்” அவர்தம் சான்றிற்கு சான்று

பதினாறு வயதில் பெற்றோர்கள் போயிட
நட்டாற்றினின்று மீண்டாக நன்றி கூர்ந்தவர் சகோதரி
இருபத்தேழில் இணையான துணைக்கு
இறுதிவரை புரிந்துணர்வடனான நேசம்

தந்தையாக ஆசானாக நண்பனாக நல்வழிகாட்டி
சிந்தையுள் இனியுமிருப்பேனன்று சிவமாகி வென்றாரே

அப்பா எங்கள் அருமை அப்பா
அன்பான அப்பா, அறிவான அப்பா
ஆண்டுகள் ஜம்பத்தைந்து இல்லறத்தில்
இணையாகிய அம்மாவை வழிகாட்டி, சரிநிகராக்கி
‘முதறிஞர்’ எம்முடன் வாழ்வதற்கு நிச்சயம்
‘மா’ தவந்தான் செய்திருந்தோம் முற்பிறப்பில்

தூக்கித் திரிய பேரன்களும் பேத்தியமாக, நீங்கள்
தூக்கி விளையாட, ஒரு பேரனும் வந்திட
‘மீண்டும் காணுவும்’ என்று நாமிருவர் களித்திருக்க
வேண்டும் இனி (து) தமக்கென்று வந்தாரோ வானவர்
ஏகி நின்றீர்கள் ‘பரவச நிலை’, இரு வாரங்கள் முன்னே
நோகாமல் மீட்டு வந்தார் உடனிருந்த பாச மகள்

காலமது வந்ததென கடவுளே வந்து
கோலமது குன்றாமல் கூட்டியே சென்றாரே
கதறின உறவுகள், பதறின நண்பர்கள்
புடை சூழ்ந்த எழுத்துவுக்கம் விடயமாக்கிற்று - ஊடகங்களில்

நன்றி நவில மேலான வார்த்தை, தேழித்தரும்
தந்தை இல்லை, வலி தாங்க முடியவில்லை.

பிரிவால் துயருரும்
திருமதி மஸர்வியி சீத்தார்த்தன்

அருமை நண்பர் வரதர்

அடியேன் புலோலிக்கிராம சபைப்பகுதியில் தும்பளைக் கிராமத்தில் பிறந்தவன். எனது தகப்பனாரின் வம்சாவளித்தொடர்பு இருந்தகாரணத்தால் பொன்னாலையில் விவாக சம்பந்தம் ஏற்பட்டு 1943ம் ஆண்டு கை மாதம் பொன்னாலையில் குடியேறினேன். நமது நண்பர் “வரதர்” அவர்களின் வீடு எங்கள் வீட்டுக்குப் பக்கத்திலேயே இருந்ததால் அந்த ஊரில் முதன் முதலில் அறிமுகமானவர் வரதர் தான் ஏதாவது பூர்வீகத்தொடர்போ அன்றி இருவருக்கும் ஒத்த கருத்து இருந்ததனாலோ என்னவோ எங்களுக்குள் நட்பு ஏற்பட்டு அது வளர்ந்து வந்தது. அவருக்கு வயது 19 எனக்கு வயது 21 அவர் சீர்திருத்தக் கருத்தும் ரசிகத்தன்மையும் கொண்டவர். ஆனந்த விகடன் போன்ற தமிழ்நாட்டுப்பகுதிகளை விரும்பிப் படிப்பவர் ஏதாவது ஒரு துறையில் முன்னேறுவதற்குரிய துடிப்பு மிகுந்த இளைஞர் ஒரு சமயம் எங்களுடைய நட்பு தொடர்ந்து நீடிக்குமோ என்று நான் சந்தேப்பட்டபோது ஒரு பத்திரித்தில் என்ன காரணம் கொண்டும் எங்கள் நட்பு முறிவுடையமாட்டாது என்று எழுதி ஒரு முத்திரையில் கையொப்பமிட்டு தந்தவர். எங்களுடைய நட்பு இப்படியாக வளர்ந்தது.

அவருடை சீர்திருத்தங்கள் சிந்தனைக்குச் சில சம்பவங்களைக்குறிப்பிடலாம் எங்கள் கிராமம் அக்காலங்களில்

புன்னாலை என்றே அழைக்கப்பட்டு வந்தது. ஆனால் வரதராஜப்பொருமாள் ஆலயம் ஆதியில் பொன்னாலயம் என்று அழைக்கப்பட்டதால் ஊர்ப்பெயர் பொன்னாலை என்றிருந்து மருவிப் புன்னாலையாகி விட்டதை மாற்ற நினைத்து என்னையும் இன்னொரு அன்பரையும் கூட்டிக்கொண்டு சென்று இரவோடு இரவாக பிரதான வீதிகளில் இருந்த பெயர் பலகைளைத்திருத்தியமைத்தார். இன்னொரு சம்பவம் அவரின் ஒன்று விட்ட சகோதரனான வித்துவான் பொன் முத்துக்குமாரன் என்று அமைய வேண்டுமென விடாப்படியாக தேவை வரும்போது பிரசுரங்களில் வெளிவரச் செய்து வித்துவான் பொன் முத்துக்குமாரன் என்று மாற்றினார். இந்தமாற்றம் வித்துவான் அவர்களை உயர்வடையச் செய்தது எனலாம் இப்படியாகச் சிறுவிஷயமானாலும் பெரியகாரியம் ஆனாலும் பெரும் நோக்குடன் பார்க்கும் சீரிய பண்பாளர் வரதர் அவர்கள் அந்த இளமைக் காலத்திலேயே “மறுமலர்ச்சி” என்றொரு மாத இதழ் பத்திரிகையை துணிச்சலோடு ஆரம்பித்து வெளியிட்டார். தனியாகவே இதனை நடத்தி வந்தார். இதனை பிரசுரிப்பதற்காக யாழ்ப்பாணம் ஸ்ரீபார்வதி அச்சகத்துடன் தொடர்பு கொண்டு பின்னர் அச்சகத்தைநிர்வகிக்கும் பொறுப்பும் பெற்றுஅதைநடத்திய திறமையே பின் நாளில் அவரை ஆனந்தா அச்சகத்தின் நிர்வாப்பங்காளியாக உயர்த்தியது.

இப்படி இருக்கையில் எங்கள் இருவரது துறைகளும் வெவ்வேறாக இருந்ததனால் 1953க்குப் பின் இருவருக்கும் அடிக்கடி தொடர்பு கொள்ள முடியாமல் போய்விட்டது இருந்தாலும் எப்போதாவது சந்திக்கும் சமயங்களில் விடுபட்ட நாட்களுக்கும் சேர்த்துச் சந்தோசமடைவார். நட்பும் புதுப்பிக்கப்படும். எமது நட்பு விடாமலேயே வளர்ந்தது. அடியேன் வரதர் அவர்களை கடைசியாகச் சந்தித்து 2004ம் ஆண்டு வலிமேற்குக் கலாசாரப்பேரவையால் நடத்தப்பட்ட கலைஞர் கௌரவிப்பு விழாவிலேயே ஆகும் அடியேனும் கௌரவிகப்பட்டிருப்பது வரதர் அவர்களுக்கு முதலில் தெரியாது. மேடையில் என்னைக்கண்டதும் எனக்கும் கௌரவம் கிடைத்ததையிட்டு மிக மகிழ்ந்தார். விழா முடிவிலே தனக்குப்

போர்க்கப்பட்ட பொன்னாடையை என்னிடம் தந்து என்னுடையதைத் தான் பெற்றுக்கொண்டு மகிழ்ச்சியுடன் பிரியாவிடை தந்தார். அதன் பின் அவரை என்னால் சந்திக்க முடியவில்லை.

வரதர் அவர்கள் மறுமலர்ச்சிப்பதத்திரிகைக்குப்பின் பல வெளியீடுளைச் செய்துள்ளார். அவற்றுள் முக்கியமானவை

1. வரதரின் பல குறிப்பு
2. இலக்கியவழி
3. தமிழ்மரபு எனலாம்

இவற்றில் வரதரின் பலகுறிப்பு மாணவசமுதாயத்திற்கும் பிறகுக்கும் பொது அறிவாளர்களுக்கும் அவசியத்தேவைகட்கும் பெரிதும் பயன்பட்டது. நண்பர் தி.ச.வரதராசன் அவர்களைப்பற்றி இன்றெல்லாம் எழுதிக்கொண்டிருக்கலாம். அவரின் அமைதியான சுபாவம் சிந்தனை ஆற்றல் ஆகியவை அவரைச் சிறந்த எழுத்தாளர், பேச்சாளர், பத்திரிகையாளர், திறமையிக்கதொழிலதிபர் என்ற நிலைகட்கு உயர்த்தி உள்ளது. அவரின் திமர்மறைவு நமக் கெல்லாம் பேரிழப்பாயினும் நமக்கும் அதுவே வழியாயிருப்பதனாலே மனச்சாந்தி பெறுவோம். அவரின் ஆத்ம சாந்திக்கும் அவரின் மறைவால் துயருற்றிருக்கும் குடும்பத்தாரின் மனசாந்திக்கும் அருளவேண்டுமென்று பொன்னாலை ஸ்ரீவரதராஜப்பொருமாளை சிரம்தாழ்த்தி வேண்டுகிறேன்.

நாராயணா

இங்ஙனம்
நாராயணதாசன்
(கு.பொ.சிவகுருநாதன்)

அமரநுக்கு எனது அஞ்சலி

சிந்தனைச் சிற்பியாய் வாழ்ந்த செம்மலே வரதரே
 சீதிருத்தப் பணி செய்த நற்சிந்தனைப் பெட்டகமே!
 ஊந்தனை இழந்து நாம் உபாதையால் துடிக்கிறோம்
 ஒருமுறை வந்து நின் திருமுகம் காட்டாயோ?
 கந்தனைக் கரங்குவித்தே காலமெல்லாம் கழித்து வந்தீர்
 கருத்துக் கலசமாய்த் திகழ்ந்தே மகிழ்வித்தீர் மாநிலத்தில்
 வந்தனை செய்தே நாம் வணங்கியே துதிக்கிறோம்
 வாழும் எந்நானும் வையகத்தில் நின் வரதரெனும் நாமம்!

கண்ணியமும் கடமையும் காசினியில் உம் சொத்தையா
 கவலையைத் தந்துவிட்டுக் கந்தன் கழவினை சேர்ந்தீரோ?
 எண்ணிய கருமமதை ஏற்றமுடன் முடித்து வைப்பீர்
 ஏண்யா எமைப்பிரிந்தீர் நாம் செய்த பாவம் என்ன?
 புண்ணியமே செய்திட்ட புருஷோத்தமரே எழுத்தாளர் வரதரே
 புதுக்கவினை தன்படிப்பால் படித்துப்பராட்டுவீரே!
 மண்ணிலே அச்சக்கலையை மாண்புடன் திகழச்செய்தீர்
 மறைந்தது நின்னுடல்தானே எம்மனங்களில் நீர் வாழ்கின்றீர்!

பிரிவால் கவலையறும்
கவிஞர் இராசையாழ்தரன்

291,நாவலர்வீதி,
 ஆணப்பந்தி,
 யாழ்ப்பாணம்.

(மறுமலர்ச்சி எழுத்தாளர் வரதர்ஜூயாவின் பெரும் பிரிவின் போது தமிழ்ச்சங்க (வட்டுக் கோட்டைத்தொகுதி)ச் செயலாளரும் ஆரிய திராவிட பாஷாபிவிருத்திச் சங்கச் செயலாளருமான பண்டிதர் ம.ந.கடம்பேசவரன் அவர்கள் ஆற்றிய உரையின் சுருக்கம்)

பிறரை வருத்தும் பிரிவு

எந்தவொரு உறவும் தொடர்பின்றி வருவதில்லை எனினும் தொடர்புகளைல்லாம் உறவுகளாக நீஞ்வதில்லை. உவப்பதலைக்கூடி உள்ளப்பிரிதலால் ஏற்படும் நல்லோருடனான தொடர்புகள் வளர்ந்து தற்காலிகமான பிரிவுகளைக்கூட தாங்கமுடியாது வருத்தும் உள்ளத்தினையுடைய நல்லுறவுகளானின்றன. உறவுகளுக்கு ஆதாரமான தொடர்புகளிற்கில் ஆரம்பத்துடன் அற்றுப்போய் விடுவதும், இன்னும் சில இடையில் அற்றுத்தார்ந்து விடுவதும் உண்டு. பகையானாலும் ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை. ஆரம்பம் நல்லுறவுக்கான அத்திபாரமாக உணர்வுபூர்வமானதாக இருந்துவிட்டால் அவ்வறவுகள் தொடரும். பேணப்படும் அறிஞர் வரதர் ஜயாவுடனான உணர்வுபூர்வமான முதற்தொடர்பு உள்ளம் உவக்கும் வகையில் நீண்டது. வளர்ந்தது.

அமரர், பண்டிதர் ஆறுமுகம் அவர்களின் அருளமுதவள்ளம் உள்ளிட்ட சில நூல்களை இவரின் உதவியுடனும் ஆலோசனையுடனும் வெளிக் கொணர முடிந்தது. ஆவ்வாறான வேளைகளில் பழக்கத்துக்கும் உறவுக்கும் இனியவர் இவரென உணர்ந்தேன். அன்புகொண்டு பழகினேன். மரபுவாதிகளுக்கெல்லாம் மரபுவாதியாகவும், மறுமலர்ச்சிக்காரருக்கு மறுமலர்ச்சியாளனாகவும் இருந்தவரே இவர் எனினும் மறுமலர்ச்சி எழுத்தாளனாகச் சமூகம் இவரை இனங்கண்டது. தனது முன்னோடிக்கருத்துக்களால், இனிய

பண்புகளால், மறுமலர்ச்சி சிந்தனைகளால், எழுதிய நூல்களால் தனக்கென ஒரு இடத்தைப் பெற்றுக்கொண்டார் அதனாலேயே,

“புரந்தார் கண் நீர்மல்கச் சாகிற்பின் சாக்காடு

இரந்துகோள் தக்கது உடைத்து”

என நாமமெல்லாம் இவ்விடத்து நீர் மல்கக்கூடி அன்பைச் சேவையை எண்ணிப் பரவுகின்றோம். போற்றுத்தக்க இத்தகைய பிரிவையுடையோராய் வாழ்வார் மிகமிகச் சிலரே பிறரை வருத்தும் பிரிவு வரமாயின் அதனை இரந்தென்றாலும் பெறலாமன்றே!

ஜ்யா அவர்களின் பெரும் பிரிவுச் செய்தி எமக்கெல்லாம்- இவராற் பயன் பெற்றோருக்கெல்லாம் துயரம்தான் ஒருவரது பிரிவின் போது முன்னைய பழக்கத்தையும்- பழகிய காலத்தையும் அன்பையெல்லாம் நினைத்தே உறவோரும் நண்பரும் கண்ணீர் பெருகுவர். வட்டுக்கோட்டைத் தொதியில் சுழிபுரம் இவர் பிறந்த ஊர் - தமிழ் அறிஞர் சரிதத்தில் இவரது வாழ்க்கைக் குறிப்பு - சுருக்கம் இடம்பெற்றுள்ளது. இவரது ஆற்றலால் விளைந்தது அது தமிழ் சங்கச் செயலாளர் என்றவகையிலும் தனித்த முறையிலும் இவர் பெருமையைக் கூறக்கடமையுடையவன். அச்சரித்திர நூலுக்கு வாழ்த்தும் அருளமுத வள்ளத்துக்கு அணிந்துரையும் நல்கிய பேரசிரியரும் ஏனைய அறிஞரும் கண்ணீர் மல்க இங்கு உரை செய்தனர். பெரும் பிரிவு இயற்கை ஆராமையால் இவர் இன்னும் சில காலம் வாழ்ந்திருக்கலாம் பயன்பட்டிருக்கலாம் என் ஏக்கத்தோடு நாமெல்லாம் கண்ணீர் வழக் கிறோம். உலகு கொடுத்து வைக்கவில்லையெனப் பேசிக்கொள்கின்றோம். இவ்வாறெல்லாம் நம்மை எண்ணச்செய்த இவர் போல் சமுகத்தாரை வாழச் செய்வதே நாம் இவருக்குச் செய்யும் கைமாறாகும்.

“என் செய்வது அமைதியாக வேண்டியதுதான்”

இங்ஙனம்
ம.ந.கடம்பேசவரன்

அமர்ரான்
முதற்கூர், சாகித்தியரத்தினம்
தியாகர், சண்முகம், வரதராஜன் (வரதர்) பணியும்
பெருமையும்

“கற்கக் கசடறக் கற்பவை கற்ற பின்
 நிற்க அதற்கு தக”

என்பது திருக்குறள் பாடிய பேரறிஞர் திருவள்ளுவர் யாத்த ஒரு பாடல் தமிழ்மொழித்துறைகள் அனைத்தையும் கற்பவர்கள் சிறப்பாகவும் முழுமையாகவும் கல்வியைக் கற்க வேண்டும். கற்றுமுடிந்த பின் அதற்கேற்ப பணியாற்ற வேண்டும் என்பது திருவள்ளுவர் நெறியாகும். வரதர் ஜயா அவர்கள் பொன்னாலை, முளாய், சுழிபுரம், காரைநகர் ஆகிய நகர்களில் இருந்த நான்கு பாடசாலைகளில் கற்பவை கசடறக் கற்றார். தொடர்ந்தும் பல்துறை நால்களை ஆர்வத்தோடு படித்தார். இத்துறை அவர்களை அறிஞராகவும் எழுத்தாளராவும் நெறிப்படுத்தியது.

சிறப்பான கல்வி மூலம் பேச்சாளராகவும் எழுத்தாளராவும் வரதர் அவர்கள் உருவானார்கள். சிறுகதைகள், கவிதைகள், கட்டுரைகள், கவிதைஉரை, அறிஞர் வரலாறு முதலிய பலதுறை எழுத்துக்களை சிறப்பாக எழுதினார்கள். நவீன முன்னோடி எழுத்தாளராக விளங்கிய அவர்கள் 1946இல் மறுமலர்ச்சி, 1952இல் ஆனந்தன், 1957இல் வெள்ளி, 1961இல் புதினம், 1992இல் அறிவுக் களஞ் சியம், ஆகிய உரை நடை இதழ் களை வெளியிட்டதோடு “தேன் மொழி” என்ற முன்னோடிச் சிறந்த இதழையும் வெளியிட்டார்கள். கவிஞர் வரதராசன் (வரதர்) அவர்களும் கவிஞர் மகாகவி உருத்திரமுர்த்தியும் “தேன்மொழி” இதழின் இணை ஆசிரியர்களாகப்பணியாற்றினர். முதலில் வெளிவந்த “மறுமலர்ச்சி” இதழ் மீண்டும் 1999இல் வெளியிடப்பட்டது. “வரதர் புத்தாண்டுமலர்” என்ற மலரையும் 1949இல் வெளியிட்டார்கள்.

வரதர் அவர்கள் முன்னோடி எழுத்தளராகத் தமது முதல் கட்டுரையை 1939ம் ஆண்டு “சமூகேசரி” இதழில் “மாணவர்களுக்கான கல்வி அனுபந்தம்” என எழுதி வழங்கினார்கள். “கல்யாணியின் காதல்” என்ற அவரது முதலாவது சிறுகதை “சமூகேசரி” யில் 1940இல் வெளிவந்தது. தொடர்ந்து அவரது ஏழு சிறுகதைகள் 1943 வரை “சமூகேசரி”யில் வெளிவந்தன. அவரது “மறுமலர்ச்சி” இதழில் சிறுகதைகள் வெளிவந்தன. அவரது “ஆனந்தன்” இதழில் மூன்று சிறுகதைகள் வெளிவந்தன. “சுதந்திரன்” இதழில் ஒரு சிறுகதை (1950) வெளிவந்தது.

“தினகரன்” இதழில் மூன்று சிறுகதைகளும் “வரதர் புத்தாண்டு மலரில்” ஒரு சிறுகதையும் “கலைச்செல்வி” இதழில் ஒரு சிறுகதையும் “தமிழ் எழுத்தாளர் சங்க கதையரங்கில்” வாசித்த ஒரு சிறுகதையும் “மத்திய தீபம்” இதழில் ஒரு சிறுகதையும் “புதினம்” இதழில் இரு சிறுகதைகளும் “மல்லிகை” இதழில் நான்கு சிறுகதைகளும் மொத்தமாக முப்பது சிறுகதைகள் எழுதினார்கள். இவ்விதமிக்களிலும் உரையரங்கிலும் வெளிவர வரதர் அவர்கள் எழுதி வழங்கினார்கள். இம் முப்பது கதைகளை விட மேலும் சில சிறுகதைகளையும் அவர்கள் எழுதினார்கள் என கருதமுடிகிறது. இவரது சிறுகதைகளின் தொகுப்பு முதலாம் பதிப்பு “மலரும்நினைவுகள்” என்ற பெயரிலும் “வரதர் கதைகள்” என்ற பெயரில் தொடர்ந்து இரண்டாம் முறையும் வெளிவந்தன. “மறுமலர்ச்சி” இதழில் “வென்று விட்டாயாடி இரத்தினா”, “உணர்ச்சிழூட்டம்”, “தையலம்மா”, என்ற மூன்று குறு நாவல்ளை எழுதி வெளியிட்டார். மேலும் நாவல்கள் சில எழுதினார்.

கவிதைத் துறையிலும் இளமை முதலே அவர் ஆர்வமுடையவரா விளங்கினார். “ஓர்இரவிலே” (சமூகேசரி) “அம்மான் மகள்” (மறுமலர்ச்சி) “யாழ்ப்பாணத்தார் கண்ணர்”

(வீரகேசரி) என்ற குறுங்காவியத்தையும் எழுதி வழங்கினார். “பதின்நான்கு ஆண்டுக்காலக் கண்ணரிக் கடலின் ஒரு சிறு துளி” என்ற விளக்கத்துடன் “யாழ்ப்பாணத்தார் கண்ணர்” என்ற கவிதை நூலாகவும் இக் கவிதையை வெளியிட்டார். 1995இல் யாழ்ப்பாணமக்கள் அனைவரும் அரசினர் அழுத்தத்தால் வெகு தொலைவிலுள்ள பிரதேசங்களுக்கு ஓடினர். வீடுகளையும், தேடிய தேட்டங்களைத் தமது இல்லங்களிலே விட்டுச் சென்று மீண்ட போது வீடுள் அழிக்கப்பட்டும் பொருள்கள் இழக்கப்பட்டுமிருந்தன. மானிட வேதனைகளை இப்பெருங்கவிதை மிகச்சிறப்பாக விளக்குகின்றது. மக்களைக்காப்பாற்ற வேண்டியது சைவ, கிறிஸ்தவ இறைவர் பொறுப்பு. அது நிகழவில்லை. வரதர் ஜயா இந்தப்பெரும் இழப்பை பின்வருமாறு பாடியுள்ளார்.

“பொன்னாலை ஆண்டவனும்
 ‘போ’ என்று விட்டானோ?
 மாவிட்ட புரத்தானும்
 மெளனியாய் விட்டானோ?
 தெல்லிப் பழைத்துரக்கை
 தெரியாமல் இருந்தானோ?
 பட்டணத்துச் சிவனாரும்
 பாராது இருந்தாரோ?
 நல்லூர் முருகனார்
 நடந்தாரோ எம்முடனே?
 அந்தோனியாரும்
 அருள் பொழியும் மாதாவும்
 வந்தாரோ எம்முடனே
 வழிநடத்திச் செல்வதற்கு?
 அம்மா இது கொடுமை
 ‘அகதி யாம் நாங்கள் இனி’

(பக்16-17)

என்று வரதர் ஜயாஅவர்கள் பாடிய நிலை இன்றும் தொடர்கிறது. மக்கள் பாதுகாப்பின்றி, உணவுப் பொருளின்றி இன்றும் அவலப்படுகின்றனர். இறைவன் இனியாவது துன்பமின்றி நாம் வாழ எம்மைக்காப்பானா?

நவீன தமிழ்கவிதை எழுதிய முன்னோடிகளில் ஒருவரான வரதர் ஜயா அவர்கள் நிர்வாக ஆசிரியராகவும் திரு. த.உருத்திரமூர்த்தி என்ற மஹாகவியை இணையாசிரியராகவும் கொண்டு “தேன்மொழி” என்ற முன்னோடி சிறந்த கவிதை இதழை திரு வரதர் வெளியிட்டார். 1955இல் “தேன்மொழி” யின் முதல் இதழ் வெளிவந்தது. கார்த்திகை 1955இல் 3ஆம் இதழும் தை-மாசி 5ஆம் இதழும் வெளிவந்து எனக்குக்கிடைத்துள்ளன. இரண்டு இதழ்களிலும் முதல்கவிதையாக நவாலியூர் சோமசுந்தரப்புலவரின் இரு கவிதைகளே வெளிவந்துள்ளன. நவாலியூர்ப்புலவரை அவர் சிறந்த மரபுவழிக் கவிஞராக கொண்டதே இதழ்களில் அவரது கவிதைகள் முன்னோடியாக வெளிவரக்காரணமாகும். எனினும் வரதர் ஜயா அவர்களாலும் பிறர் சிலராலும் முன்னோடியாக எழுதப்பட்ட நவீன மரபுவழிக்கவிதைகள் அமைந்தன. தமிழகத்தில் வெளியான “கிராம ஊழியன்” கவிதை இதழில் “பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன் பாடிய செல்வங்கள்” என்ற தலைப்புக்களில் “தேன்மொழியில்” அவர் வெளியிட்டுள்ளார். 3ஆம் இதழில் கவிஞர் “கதிரேசன்” கவிதையும் (“தடுத்ததுயார்?”) 5ஆம் இதழில் சோதி அவர்களின் கவிதையும் (“வாழ் வுத் திரையில்”) வெளிவந்துள்ளன. 3ஆம் இதழில் நவீன முன்னோடிக் கவிஞர்களான அ.ந.கந்தசாமி நவாலியூர் சோ.நடராசன், நாவற்குழியூர் நடராசன், (இடையே பல கவிஞர்களின் வெண்பாப் போட்டிப்பாடல்களும்) வி.கி.இராசதுரை, மகேஸ்வரன், முருகையன், மணிபல்லவன், மகாகவி ஆகியோர் கவிதைகள் வெளிவந்துள்ளன. இதழ்களின் இறுதிப்பக்கங்களில் “நவாலியூர் சோமசுந்தரப்புலவரின் நினைவுச்சினாம்” என்ற நினைவுச் செய்தி தலைமையாக

வந்நுள்ளன. இப்பக்கத்தில் ஆசிரியர் இணைந்து “புற இதழ்” என்ற தலைப்பில் முடிவுரைகள் எழுதியுள்ளனர்.

வரதர் அவர்கள் “வரதரின் பல குறிப்பு” (Directory) என்ற பெருநூலை 1964-65இல் மிகச்சிறப்பாக வெளியிட்டார். 542 பக்கங்களையுடைய பெருநூலாக மிகக் கழனமான அம்கிய அட்டையுடன் “பல குறிப்பு” நூலை வெளியிட்டுள்ளார்கள். இந்த நூல் வாசிப்பு நூல் அல்ல செயற்படுவோர் தொடர்ந்து படித்து தமது பணிகளைத் தொடர்ந்து சிறப்பாகச் செய்ய உதவும் நூல் ; ‘கல்விப்பகுதி’ மாணவர்களும் அறிவு வளர்க்க விரும்புவோரும் தொடர்ந்து படித்துத் தமது அறிவை வளர்க்கும் நூல் இது குடும்ப, சமூகச் செயற்பாட்டாளர்கள் தொடர்ந்து படித்துந் தமது பணிகளைச் சிறப்பாக செயற்படுத்தும் நூல். இது பல்துறை அறிவுளைச் சிறப்பாக வளர்க்கும் நூல் இந்த நூலை வரதர் அவர்கள் திட்டமிட்டு உருவக்கியபோது பலருடைய துணை பெற்றுச் சிறப்பாக முன்னோடி நூலாக வெளியிட்டார். 1964-65 இல் முதல் வெளியிட்ட போதும் மக்களின் ஆதரவால்பல நூல்களைத் தொடர்ந்து வெளியிட்டு மக்களின் அறிவையும் செயற்பாட்டையும் வளர்த்தார்.

மேலே குறிப்பிட்ட பல சஞ்சிகைளில் “வெள்ளி” என்பது ஒன்று ஒவ்வொன்றையும் நான் தொகுத்து நூல் வடிவில் கட்டி வைத்திருந்து தேவைப்படும்போது அதில் உள்ள பகுதிகளைப் படித்து தேவைக்கேற்ப யன்படுத்துவேன். 1995இல் நாம் எல்லோரும் இடம்பெயர்ந்து சென்ற போது எமது வீடுகளும் வீட்டுப்பொருள்களும் அழிந்தன. அழியாது தப்பிக்கிடந்த நூல்களுள் ஒன்று “வெள்ளி” என்ற இதழ் தொகுப்பு இந்த நூல்கள் அரசினர், அறிஞர், பணியாளர்கள் முதலியோரின் படங்களை ஒவ்வொரு இதழிலும் வெளியிட்டு அவர்களின் பெருமையை விளக்குவார். 1900ஆண்டு காலத்தில் வாழ்ந்த திரு தி.ச.வரதராசன், திரு அ.ந.கந்தசாமி ஆகிய இருவரும் இலங்கையில் முன்னோடிப் பொது வியக்க (இடதசாரி) ஆளர்களாகக் கருதப்படுகின்றனர். அ.ந.கந்தசாமி,

அ.செ.முருகானந்தம், மகாகவி, கவிஞர் கதிரேசன் ஆகிய நால்வரும் வரதர் அவர்களுடன் நெருங்கிய தொடர்புடையவர்களாக இருந்து செயற்பட்டனர். அ.செ.முருகானந்தன்தான் இவர்ஸின் முன்னோடி இணை ஆசிரியராக இருந்து செற்பட்டார். முதலில் “ஸ்மகேசரி”யில் எழுதத் தொடங்கிய வரதர் அவர்ஸ் தொடர்ந்து சொந்த “மறுமலர்ச்சி” இதழை வெளியிட்ட போது அ.செ.முருகானந்தனையே மறுமலர்ச்சியின் இணையாசிரியராகவும் பயன்படுத்தினார். இப்பத்திரிகை வெளியிட்டின் போது பல அறிஞர்கள் பத்திரிகையில் ஆக்கங்களை எழுதியதோடு வரதர் அவர்களுக்குப் பெருந்துணையாளர்களாகவும் செயற்பட்டார்கள்.

வரதர் அவர்கள் பத்திரிகை வெளியிடுவதோடு தாம் எழுதிய நூல்களையும் பிறர் எழுதிய நூல்களையும் வெளியிட்டார். அவர்கள் வெளியிட்ட சொந்த முதல் நூல் “நாவலர்” என்ற நூலாகும். நாவலர் வழியில் வாழ்ந்தவர் என்று போற்றப்பட்டவர் கலாந்தி, பண்டிதமணி சி.கணபதிப்பிள்ளை. அவர்கள் எழுதிய முதல் நூல் “இலக்கியவழி” ஆகும். இதனை 1955இல் இரண்டாவது நூலாக வெளியிட்ட பெருமை வரதர் அவர்களுக்கே உரியதாகும்.

அறிஞர்கள் பலர் வரதர் அவர்களுடன் இணைந்து செயற்பட்டவராவார். அவர் தமது கட்டுரைகளில் அவர்களைப் பெரிதும் பாராட்டிக் கூறியுள்ளார். அதே போல அவருடன் இணைந்து செயற்பட்டவர்களும் பலராவர். அவர்களால் வளர்க்கப்பட்டவர்களுள் ஒருவர் முதறிஞர், கலாந்தி க.சொக்கலிங்கம்(சொக்கன்) 2002ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதத்தில் யாழ் இலக்கியவட்டம் “வரதர் பவள விழாமலர்” நூலை வெளியிட்டது. “வாழ்நாளினை நீட்டிவிடும் வல்லமை படைத்தவர் வரதர்” என்ற தலைப்புக் கட்டுரையைச் சொக்கன் அவர்கள் எழுதியிருந்தார். அக்கட்டுரையில்; “நான் “மறுமலர்ச்சிக்கு” அனுப்பி வைத்த “உரைச்சித்திரம்” (குப்பையிலே மாணிக்கம்” ஒன்றும் சிறுகதை ஒன்றும் “பொன்பூச்சு” ஒன்றும் (அவரிட்ட பெயர் ‘மின்னுவதல்லாம்’) ஆகும். மறுமலர்ச்சியில்

வெளிவந்த பொழுது சற்றுத்துணிவும், எனக்கும் அங்கீரத்தையும் வரதர் வழங்கி விட்டார் என்ற நன்றியுணர்வும் ஏற்பட்டன்.” என்று சொக்கன் அவர்கள் கூறியுள்ளார். அவரது நெறிப்படுத்தல் தம்மை வளர்த்து, சிறந்த எழுத்தாளராக்கிய பெருமை வரதர் அவர்களுக்கு உண்டு. எனச் சொக்கன் அவர்கள் பின்வருமாறு எழுதியுள்ளார்.

“காதலே கதைக்கு ஊற்றுக்கால் என்றிருந்த அந்தக் காலக்கட்டத்தில் வரதர் எழுதிய “வென்று விட்டாயாடி இருத்தினா”, “உணர்ச்சி ஓட்டம்” ஆகிய காதற் கதைகள் என்னை மிகுதியும் கவர்ந்தன. கதைகளிலே வந்த கடிதங்களில் ‘வணக்கம்’ (அது அக்காலத்தில் பெருவழக்கில்) என்பதற்குப் பதில் அவர் இட்டு வந்த ‘வந்தனம்’ எனக்கு வழிகாட்டியாயிற்று. நான் எழுதிய கடிதங்களில் ‘வந்தனம்’ என்ற வார்த்தை பிரயோகத்தை நான் தவறாது கையாண்டது வரதரைப் பின்பற்றியே! இதன் மூலம் நான் சொல்ல நினைப்பது என்னவெனில் அன்று வரதரில் நான் கொண்டிருந்த வீரவணக்கத்தைப்(Hero worship) புலப்படுத்தத்தான்” (ப.27) இதே இதழில் வரதர் அவர்களின் முன்னோடி “மறுமலர்ச்சி” இதழ் சிறப்பை “சிற்பி” அவர்கள் மிகச்சிறப்பாகப் போற்றுகின்றார்கள்.

“வரதர் அவர்களை இணை ஆசிரியராகக் கொண்டு 1946-1948 காலப் பகுதியில் வெளியான “மறுமலர்ச்சி” சஞ்சிகையில் இலக்கியப்பணி ஜம்பது ஆண்டுகள் கழிந்த பின்னர் இன்றும் பலரால் விதந்துரைக்கப்படுகிறது. அக்காலத்தில் தென்னிந்தியாவில் வெளியாகிய இலக்கிய உலகின் முத்திரை பதித்த மனிக்கொடியுடன் இச்சஞ்சிகையைப் பலர் ஓய்விட்டுப்பாராட்டுவார். சமுத்த நவீன தமிழ் இலக்கியத்துக்கு வலிமையும் வனப்பும் சேர்க்கும் ஆற்றலுடைய புதிய எழுத்தாளர் பலரை உருவாக்கி உற்சாக முட்டிவளர்கும் பணியை ‘மறுமலர்ச்சி’ மூலம் செய்தவர் வரதர். இந்நாட்டின் எழுத்தாளருள் இரண்டாவது பரம்பரையினர் எனச்சுட்டப்படுவோருட் கணிசமானோர் “மறுமலர்ச்சி” எழுத்தாளர் குழுவினரே ஆக்கிலக்கியகர்த்தாக்களின் உருவப்படங்களை

அட்டையில் வெளியிட்டுக் கொரவிக்கும் பணியை முதலில் தொடங்கியவர் வரதர் என்பதும் குறிப்பிடத்க்க ஒன்று”

-ப.31

தொடர்ந்து ஏனைய இலக்கிய இதழ்களைப் போற்றும் ‘சிற்பி’ அவர்கள் ‘தினகரன்’, ‘மறுமலர்ச்சி’ இதழில் வெளிவந்த வரதர் அவர்களின் நான்கு குறுநாவல்களையும் போற்றுவதோடு தினகரனில் வெளியான “காவோலையில் பசுமை” நாலுருப் பெற்றுள்ளமையும் போற்றுகின்றார்.

வரதர் ஜயாவின் இதழ்களையும் நூல்களையும் தொடர்ந்து பெற்றுப்படித்து வைத்திருப்பது எனது தொடர் செயலாக இருந்தது. எனவே அடிக்கடி ஆனந்தா அச்சகம் செல்வதும் அவர்களைச் சந்தித்து உரையாடுவதும் எனது வழக்கமாயிருந்தது. இந்த நிலையில் 1990-06-02 இல் “சொக்கன்- 60மணிவிழா மலர்” வெளியிடப்பட்டது. வித்துவான் க.சொக்கலிங்கம் எம்.ஏ.அவர்கள் விழாக்குழு வரதர் ஜயாவையும் என்னையும் இணையலர் ஆசிரியர்களாக நியமித்தது. இதன் மூலம் நாம் இருவரும் ஒன்றாக சந்திக்க நேர்ந்தது. மணிவிழா மலரை சிறப்பாக வெளியிட சொக்கன் ஜயாவையும் இணைந்து அடிக்கடி சேர்ந்து மலர் சிறப்பாக அமைவது பற்றி உரையாடினோம். யாழ் உதயன் பதிப்பகத்திற்கு இருவரும் சென்று பணியாற்றி மலர்ப்பணியை முடித்தோம். விழா முடியும் வரை இருவரும் தொடர்ந்து இணைந்து செயற்பட்டோம். 1986 முதல் 1987 வரை “வானம் பாடியின் புதிய கீதம்” என்ற எனது ஒரு சிறுவர் கதை “அர்ச்சனா” மலரில் நான்கு முறை தொடந்து வெளிவந்தது. 1990களின் தொடர்பில் “வரதர் கதை மலர்” என்ற நூல் தொகுதிகள் வெளிவந்தன. சொக்கன் ஜயாவையும் என்னையும் வேறுசிலரையும் குழந்தைகளுக்கான சிறுகதைகள் எழுதித்தரும்படி வரதர் ஜயா கேட்டுகொண்டார். வரதர்கதைமலர் - 3 ஆக சொக்கன் அவர்களின் ஒரு சிறுவர் கதை வெளிவந்தது. ஐந்தாவது மலரில் எனது “சுதந்திரமாய்ப்

பாடுவேன்”, “ஓளியைத்தேடி” ஆகிய இரு சிறுவர் கதைகள் “சுதந்திரமாய்ப் பாடுவேன்” என்ற ஒரே நூலில் வெளிவந்தன.

1960முதல் நான் குழந்தைக் கவிதைகளும் சிறுவர் கதைகளும் எழுதி இதழ்களில் வெளியிட்டேன் குழந்தைப் பாடல் நூலை “ஆடலிறை குழந்தைப் பாடல்கள்” என்ற நூலாக வெளியிட்டேன். முதறிஞர் தி.ச.வரதராசன் அவர்கள் 29.01.2006 இல் நடைபெற்ற எனது நூல் வெளியீட்டுவிழாவில் ஆசியுரை நிகழ்த்தினார். “ஆடலிறை மழலைப்பாடல்கள்” என்ற நூலை மீண்டும் பதிப்பித்தேன். வரதர் ஜயா அவர்களுக்கு அன்பளிப்பாக ஒரு நூல் கொடுக்க “ஆனந்தா அச்சகம்” (வரதர் வெளியீட்டகம்) சென்றேன். நீண்ட நேரம் அவர்களுடன் உரையாடி மீண்டேன். அவர்கள் உடல்நலம் உள்ளவராகத் தோன்றியதால் நான் மகிழ்ந்தேன். எனினும் ஒரு வாரத்துள் 21.12.2006இல் அவர் அமரராகவிட்டார் என்ற துண்பச் செய்தி அன்று மாலை அறிந்தேன். 22.12.2006இல் அவர் இல்லம் சென்று அஞ்சலி செய்து வணங்கினேன் “தமிழ் சமூக வளர்ச்சிக்கு தொடர்ந்து வாழ்ந்து பெரும் பணி செய்வார்கள்” என்று என்னியிருந்த எல்லோருக்கும் இது மிகப்பெரும் சோகமாக அமைந்தது. சைவப்பெரியாராகிய அவர்களை இறைவனாடி சேர வணங்குகிறேன். அவரது பெரும் பணி இலக்கிய நூல்கள் சிறுவர் முதல் பெரியோர்வரை எல்லோருக்கும் தொடர்ந்து தேவைப்படும். அவை தொாடர்ந்து வெளிவந்து அனைவருக்கும் பெருந்துணை ஆற்றவேண்டும். வரதர் ஜயாவின் உயிர்நிலை அவருடைய படைப்புகள் மூலம் அழியாது என்றென்றும் தொடர்ந்து வாழ வேண்டுகிறோம்.

- மயிலங்கூடலூர் பி. நடராசன்.

சாதனையாளன்

இலக்கிய நெடுஞ்சாலை நடந்தவன்
‘எறு’ எனக் கொண்டாடத் தகுந்தவன்
தலைக்கனஞ்சிறி தேனும் இல்லாதவன்
தமிழின் மேலெழு காதல் தூரந்திட
நிலைத்திடும்பணி நூறு புரிந்து நம்
நெஞ்சகம் இடமாக அமர்ந்தவன்
மலைக்கு மேல்விளக்காக ஒளி விடும்
வரதராசன் வணங்கற்குரியவன்!

என்ன யொத்த இளைஞர் கிறுக்கிய
எழுத்தை ஏற்றுப் பிரசரம் செய்த நம்
முன்னவன் கவிதைக்கெனத் ‘தேன்மொழி’
முன்நடத்திய சாதனையாளன்; மேல்
இன்ன இன்ன புதுமைகள் செய்யலாம்
என்று குழ்ந்து நூல்கள் வெளியிட்ட
மன்னவன் இன்று வானுளன் எனகிறார்
வாழ்கிறான் எங்கள் நெஞ்சில் நிரந்தரம்

- சோ.பத்மநாதன்

குருவாகி நின்ற பாசமுள்ள “வரதர் ஐயா”

இராமனுக்கு ஒரு நண்பன் குகனைப்போல எனக்கோர்
நண்பனாகவும் அவருக்கோர் நண்பனாகவும் நட்பினால் கட்டுண்டு

முப்பது வருடங்களுக்கு மேலான போதும் பாதிபாதியாய் நின்ற பார்வதியும் சிவனைப்போல எமது நட்பிற்கு வரைவிலக்கணம் கூறி மறைந்தவர் வரதர் ஜ்யா அவர்கள். எனது குடும்பத்தில் அவ்வப்போது நடக்கும் நிகழ்வுகளில் தவறாது தனது அன்பு மனவியுடன் வந்து ஆசிகறி வாழ்த்துவதில் எப்போதும் முன்னிற்பவர் அன்று எனது மகனுக்கு ஜெந்து வயதாகி ஆரம்பக் கல்விக்கு அடியெடுத்து வைத்தபோது சங்காணை வெல்வில் முருகன் ஆலயத்தில் எழுத்தாணி பிடித்து ஏட்டைத்தொடக்கி ஆசிபல கூறி வாழ்த்திய வாழ்த்து வீண்போகவில்லை. அவர் ஆசானாய் நின்று ஆசி கூறிய ராசி தான் இப்போது என் மகள் பொறியியலாளர் என்ற பட்டப்படிப்பை ஏந்தி நிற்க காரணமென பெருமிதமடையும் இவ்வேளை பட்டமளிப்பு நிகழ்வில் வரதர் ஜ்யா வந்து வாழ்த்த வேண்டுமென மனக்கோட்டை கட்டிய எனது குடும்பத்திற்கு அவரது இழப்பு பெரும்துயராகி விட்டது.

ஒரு குடும்பத்தில் இரட்டைப் பிள்ளைகளைப் பெற்றெடுத்ததாய் போன்ற எமது தொழில் ஸ்தானத்திலும் வரதரும் நானும் இரட்டைக்குழந்தைகள் எமது வளர்ச்சிக்கு சமசீர் நிலைமையைத் தந்தவர் வரதர் ஜ்யா அவர்கள்.

மொத்தத்தில் அவருடைய அன்பு, அடக்கம், ஆளுமைத் தன்மை, செய்திறன், பொறுமை, கோபமற்ற தன்மை இவை எல்லாமே எம்மை பாசமுள்ள பங்காளிகளாக்கின.

இவருடைய உடம்பிற்கு வயது போனதே தவிர அவருடைய மனதிற்கு வயது போகவில்லை. இவர் தன்னுடைய 83 வயதிலும் தளராத உடல் நிலையும், மனத்தியுடனும் கம்பீரமாக செயற்பட்டவர். அண்மையில் அவருடைய அறுபதாவது திருமண பூர்த்தி நிகழ்வில் புதுமணத் தம்பதிகள் போல தம்பதிகளாக காட்சி கொடுத்தது, அவருடைய கம்பீரத்தைக்கண்டு இறைவனுக்கே பொறுக்கவில்லைப் போலும்.

இவருடைய இழப்பு எழுத்து உலகிற்கு மட்டுமல்ல வாசிக்கத் தெரிந்த முழு உலகிற்குமே பேரிழப்பாகும்.

இவருடைய இழப்பால் துயருறும் குடும்பத்திற்கு எம்மால் ஆறுதல் சொல்லமுடியாது. ஆனால் வாசகர் மனதில் மட்டுமல்ல எழுத்துலகின் மத்தியில் பிதாமகனாகத் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் பெருந்தகையாவார் இவர்.

இவருடைய ஆத்மாவிற்கு இறைவன் திருவடி நிச்சயம் உண்டு என்பதில் சந்தேகமில்லை. காரணம் யாருக்கும் தீங்கு செய்யாத உத்தம புருஷனாக வாழ்ந்தவர் வரதர் ஜயா

ஜயாவின் பிரிவால்
துயருறும்.....

“துவாரகை”
தேவாலய வீதி,
சங்காளன.
20.01.2007.

க.சண்முகதாசன்
குடும்பத்தினர்
யாழ் ஆனந்தா அச்சகம் &
புத்தகசாலை பங்காளர்

அன்புடையீர்,

வணக்கம்

உங்கள் கணவர் வரதர் அவர்களின் மறைவு அதிர்ச்சியையும் ஆழ்ந்த வேதனையையும் ஏற்படுத்தியுள்ளது. நான் சிறிதும் எதிர்பார்க்காத ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் அந்தச் செய்தி எனக்குக் கிடைத்தது. “நான் சந்தோஷமாக இருக்கின்றேன், சுகமாக இருக்கின்றேன், திருப்தியாக இருக்கின்றேன்” என அவர் அடிக்கடி கூறுவதை நான் கேட்டுள்ளேன், பேட்டிகள் சிலவற்றிலும் அப்படிக்

அமைந்துவிட்டது.

யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து இடம்பெயர்ந்து கொழும்பில் அவர் வசித்த வேளையில் “காவோலையில் ஒரு பச்சை” என்ற நாவலொன்றை அவர் எழுதியிருந்தார், தினகரனில் அது வெளிவந்தது. “அணிந்துரை”யை நான் எழுதிக் கொடுத்தேன் அந்த நாவலைப்பற்றி மட்டுமல்லாமல், வரதர் அவர்களின் இலக்கியப் பணிகள் சம்பந்தமான - விரிவான ஒரு மதிப்பீடாகவும் அது அமைந்தது. அணிந்துரை மிக நன்றாக இருப்பதாக நண்பர் செங்கை ஆழியானும் சொன்னார். என்ன காரணத்தாலோ, அந்த நாவல் இதுவரை நாலுருப் பெறவில்லை.

நான் எழுதியனுப்பிய ‘அணிந்துரை’ உங்களிடம் இருந்தால் தயவு செய்து அதை எனக்கு அனுப்ப முடியுமா? இரண்டொரு சிறிய மாற்றங்ஞடன், அதை வெளியிட விரும்புகின்றேன். வரதர் அவர்களைப் பற்றிய ஒரு நல்ல மதிப்பீடாக அது கருதப்படும் என நினைக்கின்றேன். ஓர் இலக்கியச் சாதனையாளருக்கு நான் அளிக்கும் கௌரவமுமாக அது அமையும்.

சென்ற மாதம் 10 ஆந்திகதி தொடக்கம் நான் சுகயீனம் காரணமாகப் படுக்கையில் இருக்கின்றேன். உருப்படியாக எதையும் எழுத முடியாத நிலை. நேரில் வந்து என் அனுதாபத்தைத் தெரிவிக்க முடியாத நிலையில் - காலம் கடந்தபோதும் - கடிதம் மூலம் அதைத் தெரிவிக்கின்றேன்.

நல்ல ஒரு எழுத்தாளனாக - கணவனாக - குடும்பத்தலைவனாக - மனிதனாகப் பயனுள்ள வாழ்க்கை வாழ்ந்தவர் அவர். அவருடைய ஆண்மா சாந்தியடையப் பிரார்த்திக்கின்றேன். உங்கள் பிள்ளைகள் - பேரப்பிள்ளைகளை நான் விசாரித்ததாகச் சொல்லுங்கள்.

ஒரு காலத்தின் காலாக அமைந்தவர்

பேராச்சியர் கார்த்திகேசு சிவத்தம்பி

நன்பர் வரதர் காலமாகி விட்டார். என்கின்ற செய்தி உண்மையில் தனிப்பட்ட நிலையில் அல்லது சமூத்து இலக்கிய வரலாற்றிலே ஈடுபட்டவன் என்கின்ற நிலையில் எனக்கு மிகுந்த அதிர்ச்சியை ஏற்படுத்தியது. இக்கட்டத்தில் பண்டிதமணி கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் காலமன போது நான் சொன்ன ஒரு குறிப்புரை ஞாபகம் வருகிறது. நான் அவ்வேளையில் எனது குறிப்புரையில் “பண்டிதமணி காலம் ஆனார்” என்று சொன்னேன். பண்டிதமணி எவ்வாறு சமூத்து இலக்கிய வரலாற்றில் ஒரு கால கட்டமாக இருந்தாரோ அந்தக்காலகட்டத்தை நாங்கள் இழந்து நிற்கிறோம். என்ற கருத்துப்பட நான் சொன்னேன். சமூத்து இலக்கியத்தின் ஓட்டு மொத்தமான வரலாற்றில் அது பண்டிதமணிக்கு நாங்கள் செலுத்திய எங்ஞுடைய மிகப்பணிவான ஒரு வணக்கக் குறிப்புரை என்றே நான் கொள்கிறேன். நன்பர் வரதரைப் பற்றிச் சிந்திக்கின்ற பொழுது நவீன தமிழ் இலக்கியத்தைப் பொறுத்தவரையில் உண்மையில் நவீன தமிழிலக்கியத்தின் ஒரு காலமாக அவர் விளங்கினார். அவருடைய மறைவு அந்தக்காலத்தை இப்பொழுது நமக்கு ஒரு வரலாற்றுக் காலமாக Historic Period ஆக, நமக்கு முன்னர் நிகழ்ந்த ஒன்றாக ஆக்கி விடுகிறது. ஏனென்றால் அந்தக்காலத்தின் பாலமாக இருந்தவர் இன்று மறைந்து விட்டார். 1940 களில் மறுமலர்ச்சிச் சங்கம் நிறுவப்பட்டது இதனை வரதராசன் சோ.தியாகராசா, நாவற்குழியூர் நடராஜன், பஞ்சாட்சர சர்மா, அ.ந.கந்தசாமி ஆகியோர் நிறுவினர்

மறுமலர்ச்சி என்கின்ற சொல் மிக முக்கியமான ஒரு சொல். குறிப்பாக நவீன தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில், பாரதியினுடைய வருகையோடு தமிழில் ஏற்படுகின்ற மாற்றங்களைப் பற்றிப் பேசுகின்ற போது பாரதியும், பாரதியை மதிப்பிடுகின்ற வையாபுரிப்பிள்ளை போன்றவர்களும் மறுமலர்ச்சி என்கின்ற எண்ணக்கருவுக்கு மிக முக்கியமான இடத்தைக் கொடுக்கிறார்கள். தமிழ் வலுவும் வண்மையும் உள்ள ஈடுபாடும் செயற்பாடும் கொண்ட ஒரு மொழியாகத் தொழிற்படுவதற்கான மறுமலர்ச்சியாக அது அமைந்தது என்று சொல்வார்கள். இந்த இளைஞர்கள் மறுமலர்ச்சி என்றசஞ்சிகையினை வெளிக் கொணர்ந்து அதில் இலங்கை நிலைப்பட்ட சிறுகதைகளை, கவிதைகளை எழுதினார்கள். இவர்கள் கவிதை எழுதுகிற பொழுது பாரதியையே தங்களுடைய மூல ஊற்றாக கொள்கிறார்கள். இது ஒரு முக்கியமான விடயம் ஏனென்றால் நான் வரதர் 80ல் எழுதிய பொழுது அதற்கு முன்னரும் குறிப்பிட்டுக் கொண்டு வருகின்ற ஒரு விடயம் என்னவென்றால் ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியத்தின் நவீன கால கட்டத்தைப் பற்றிய வரையறையில் நாங்கள் மறுமலர்ச்சி இயக்கத்தினுடைய முக்கியத்துவத்தைச் சரியாக இது வரையில் எடைபோடவில்லை என்பதாகும். இது என்னடைய தாழ்மையான கருத்தாகும். ஈழகேசரியின் வருகை 1930ல் நிகழ்கிறது, அது வருகிறபொழுது பொதுவாக சிவபாதசுந்தரம் அதனுடைய ஆசிரியராக இருந்தாலும் அது தமிழகத்து எழுத்தாளர்களுடைய தொடர்புகளைக் கொண்டிருந்ததனாலும் நாங்கள் ஈழகேசரியை ஒரு முக்கியமான நவீன இலக்கிய வெளிப்பாடாகப் பார்க்கின்ற ஒரு நவீன இலக்கிய வெளிப்பாடாகப் பார்க்கின்ற ஒரு தன்மை பேசாப்பொருளாகக் காணப்பட்டு வருகிறது. ஆனால், ஒரு கவாரஸ்யமான வினா என்னவென்றால் ஈழகேசரி தன்னுடைய அந்த நவீன இலக்கியக் கடைமைகளை மேற்கொண்டிருந்தால் அதனை அவர்கள் சரியாகச் செய்து வந்திருந்தால் இந்த மறுமலர்ச்சி இயக்கம் வந்திருக்க வேண்டிய தேவையே இருக்காது, மறுமலர்ச்சி இயக்கம் என்று சொல்ல வேண்டியதற்கு காரணம் என்னவென்றால் பாரதியை

ஊற்றாகக்கொண்டு தமிழினுடைய மறுமலர்ச்சிக்காப் போராடுகின்ற ஒரு நவீன இலக்கிய ஈடுபாடுகளுக்கான ஒரு இயக்கமாக இது வருகிறது. ஈழகேரியைப் பொறுத்த வரையில் அது உண்மையில் திரு. பொன்னையா அவர்கள் திருமகள் அழுத்தகப் பொறுப்பாளர் (அவரை ஈழகேசப் பொன்னையா என்று தான் சொல்வார்கள்) அவர்கள் அதனை சேர்.பொன்னம்பலம் இராமநாதனுடைய சிறப்புக்களைப் போற்றுவதற்காக அந்தப் பெயரைக் கொண்டுதான் அதற்குப் பெயரிட்டார்கள் என்று சொல்வார்கள். ஈழகேசி அதன் தொடக்க நிலையில் செய்தி அம்சங்களை பிரதானப் படுத்தியதியிருந்தது என்பதை மறந்து விடக்கூடாது. சிவபாதசுந்தரம் அங்கு சேர்ந்த போதுதான் அங்கு நவீன இலக்கியத்தன்மை ஏற்பட்டது பின்னர் இராசஅரியரத்தினம் இருந்த பொழுதும் அந்த தொடர்ச்சி இருந்தது. ஆனால் ஈழகேசரியை ஒரு முற்றுமுழுதான தமிழ் இலக்கிய பத்திரிகையாக பார்க்கமுடியாது. ஏனென்றால் அதனுடைய தொடக்க கால பத்தாண்டுகள் பற்றி நான் நோக்கி இருக்கின்றேன். அந்த வரலாற்றுக்களை பார்க்கிற பொழுது அது தெரியவில்லை மறுமலர்ச்சி இயக்கத்தின் முக்கியத்துவம் என்வென்றால் அது பாரதியோடு தொடங்கி பாரதிக்குப் பின்னர் வருகின்ற புதுமைப்பித்தன் கு.ப.ரா காலத்தில் அதாவது மணிக்கொடி தமிழகத்தில் செங்கோலோச்சி கொண்டிருந்த அந்த கால கட்டத்தில் இங்கு அந்த உள்ளாற்றலாக கவிதைகளை, சிறுகதைகளை எழுதுவதற்கு கொண்டுவருவதற்கு இந்த இயக்கம் பயன்பட்டது. உண்மையில் அது தான் முக்கியமான விடயம். மாற்றத்தை உணர்ந்து தொழிற்பட்டார்கள் என்பது முக்கியமான விடயமாகும். அண்மையில் மறுமலர்ச்சிக் கதைகளை நன்பர் செங்கை ஆழியான் தொகுத்திருக்கிறார். அதனைப் பார்த்தாலும் நான் சொல்வதினுடைய உண்மை புலப்படும் உண்மையிலே சமூகத்தைப் பார்க்க விரும்புகிறார்கள் என்பது புலப்படும். நமது சமூகத்தை, ஈழத்து சமூகத்தை அதாவது யாழ்ப்பாணத்துச் சமூகத்தை அவர்கள் பார்க்க விரும்புகிறார்கள். கவிதையிலேயேதான் அந்த முக்கியத்துவம் கூடுதலாக இருந்தது. இந்த இயக்கம் முழுவதற்குமான ஒரு

ஓழுங்கமைப்புச் சக்தியாக வரதர் விளங்கினார். இவர் தான் அச்சு ஏற்றுவதற்கு வேண்டிய வசதிகளை ஆரம்பத்திலிருந்தே செய்து வந்தார். பிற்காலத்தில் ஆனந்தா அச்சகம் என்ற பெயரோடு அதனை மிகச் சிறப்பாக நடத்தி புத்தங்கள் பலவற்றை வெளியிருக்கின்ற ஒருவராகவும் அவர் திகழ்ந்தார். எனவே வரதருடைய முக்கியத்துவம் இந்த மறுமலர்ச்சி இயக்கத்தினுடைய தொழிற்பாடுகளுக்கான ஓழுங்கமைப்புச் சக்தியாக அவர் விளங்கியமையாகும்.

அந்த நாளில் ஒரு சிறுபான்மை நிலைப் பத்திரிகையாக அது வந்திருந்தாலுமங்கூட அதன் பின்னாலுள்ள அதனுடைய ஆக்க உந்துதல் மிக முக்கியமானது இவற்றைப் பார்க்கின்ற போது தான், வரதர் இறந்த பின்னால்தான் வரதரைப் போன்ற ஒரு மனிதர் எங்களுக்குத் தேவை என்பதை நான் கண்டேன். எங்கே என்று சொன்னால் தன்னை முதன்மைப் படுத்தாது தான் செய்யும் காரியங்களை ஒரு கருத்து நிலைப்பட செய்கின்ற ஒரு மிகப் பெரிய தன்மை வரதரிடத்தில் காணப்பட்டது. வரதர் எந்தக் காலத்திலும் தன்னை முதன்னிலைப் படுத்தியது கிடையாது உண்மையில் வரதருடைய கதைகளைப் போட்ட போதோ ‘வரதர் 80’ நால் வெளியிட்டு விழா நடத்திய போதோ, ஞானம் ஆசிரியர் என்ற வகையில் நீங்கள் சம்பந்தப்பட்டங்கள் சோழ சம்மந்தப்பட்டார். இது தொடர்பாக சோழதான் என்னுடன் தொடர்பு கொண்டார். நாங்கள் கட்டாயம் செய்ய வேண்டும் என்று கூறினேன். அது மாத்திரமல்ல அவர் ஒரு சிறந்த பிரசுரகர்த்தாவாக விருந்து நால்களை எழுதத்தாண்டியவர். என்னைக்கூட ஒரு முறை குடியியல் தொடர்பான நாலை எழுதும்படி கேட்டிருந்தார் என்னால் எழுத முடியவில்லை. அதனால் அவரை காணப்பது எனக்குக் கஸ்டமாக இருந்தது. ஆனால் அவர் ரொம்ப இயல்பாகப் பழகியதன் காரணமா நாங்கள் மீண்டும் பழையபடி அளவளாகக்கூடிய நிலைமைக்கு வந்தோம். தன்னை முன்னிலைப்படுத்தாது தன்னுடைய கருத்தை முன்னிலைப்படுத்தி, ஆர்வத்தை முன்னிலைப்படுத்தி கருமத்தைச் செய்து கொண்டு போகின்ற மிகப் பெரிய சிறப்பு அவரிடத்திலே

நான் கண்டேன். உண்மையிலேயே வரதர் இன்று இல்லாத வேளையில் அப்படியான மனிதர்கள் எம்மிடையே குறைந்து வருகிறார்களோ என்கின்ற ஒரு மனப்பயம் எனக்கு ஏற்படுகின்றது. அது மாத்திரமல்லாமல் வரதர் என்ற மனிதருடைய ஆக்கங்கள் பற்றி குறிப்பிடவேண்டும். நாற்பதுகள் முதல் அறுபதுகள் வரை அந்தந்தக் காலங்களிலே உள்ள முக்கியமான பிரச்சனைகள் பற்றி அவர் எழுதியமையால் அவருடைய சிறுகதைகள் ஒன்று சேர்க்கின்ற போது அவற்றினுடாக ஈழத்தின் அரசியல் சமூக வரலாற்றைக் காணலாம். குறிப்பாக ‘கற்பு’ என்ற கதையை மனதிலே வைத்துக் கொண்டு சொல்கிறேன். உண்மையில் அவ்வாறு நோக்கும் போது வரதர் என்பவர் ஒரு காலம் ஏற்படுவதற்குக் காலாக இருந்தவர் ‘ஒரு காலத்தின் கால்’ என்று இவரைச் சொல்லலாம். அந்த வகையில் நாம் இன்று வரதரை இழந்து நிற்கிறோம் என்ற சொல்வது வாய் உபசாரமான வார்த்தையல்ல, அதனை உண்மையில் நாம் நெஞ்சினால் சொல்லுகின்ற விடயம் என்றே கருதுகின்றேன்.

வரதருடைய நினைவை எவ்வாறு போற்றலாம் என்பது ஒரு கேள்வி. நவீன தமிழ் இலக்கியத்தில் எமக்குரிய பிரச்சனைகளில் ஒன்று என்னவென்றால் இப்பொழுது இருக்கின்ற மாணவர்களுக்கும் இனி வரவிருக்கின்ற மாணவர்களுக்கும் இந்த மூல நால்களை எல்லாம் கலப்பாக அவர்களுடைய பார்வைக்கு அவர்களுடைய வாசிப்புக் கொண்டு வரவேண்டும். எனவே யாராவது ஒருவர் இந்த மறுமலர்ச்சிச் சஞ்சிகைகளை சிறுகதைகளைக் கொண்டு வந்ததுபோல முழுச் சஞ்சிகைகளையும் மீளநாலுருவில் நாறு பிரதி அல்லது நூற்றெழும்பது பிரதியாவது அந்த 24 இதழ்களையும் ஒன்றாகச் சேர்த்து மறுமலர்ச்சிக் கொத்தாக ஆக்கி, அதுபற்றிய வரலாற்றையும் மதிப்பீட்டையும் ஒரு பின்னுரையாகச் சேர்த்து அதனை வெளிக்கொண்ட முடியுமேயானால் அது ஒரு முக்கியமான விடயமாக இருக்கும். அப்படிச் செய்யும்போது வரதரைப் பற்றி மட்டுமல்லாது அவருடைய வரலாற்றை நான் ஏன் முக்கியமான ஒரு அச்சாணியாகக் கொள்கிறேன் என்றால் மறுமலர்ச்சி இயக்கம்

ஏறத்தான் 46, 47 களில் அதனுடைய வேகம் குறைந்துபோக அதற்குள் இருந்து வந்த அநகந்தசாமி முற்போக்கு எழுத்தாளர்களுடைய - நவீன தமிழ் இலக்கியத்தின் அடுத்த கட்டமான - இந்த மறுமலர்ச்சியை இலங்கை முழுவதற்கும் - விரிவுபடுத்திச் செயற்பட்டார். மறுமலர்ச்சியை யாழ்ப்பாணத்திற்குக் கொண்டு வந்த மறுமலர்ச்சிக் கழகம் - அது யாழ்ப்பாணத்தை மையமாகக் கொண்டு இயங்கியது. அதில் இருந்து அதனை ஒரு அகன்ற பரிமாணத்துக்குக் கொண்டு வருவதற்கு அ.ந. கந்தசாமி செயற்பட்டார். இதனுடைய கடைசி ஆட்களில் ஒருவராகத்தான் மஹாகவியும் வருகிறார். அ.ந. கந்தசாமியும் இங்கால் கணேஷ் பாரதியோடு இணைகின்றபோது எங்களுக்கு முற்போக்கு இலக்கிய இயக்கம் தோன்றுகிறது. எனவேதான் இந்த மறுமலர்ச்சி இயக்கம் தன்னைத் தான் செய்த காரியங்களுக்கு மாத்திரமல்ல அடுத்த வருகின்ற காலகட்டமான முற்போக்கு இலக்கிய வளர்ச்சிக்கும் அது ஒரு காலாக அமைந்தது ஒரு வரலாற்றுச் சம்பவம் அதையும் நாங்கள் மனதிலே வைத்துக் கொள்ளல் வேண்டும். அது மாத்திரமல்ல அதற்குள்ளே பன்முகப்பட்ட கருத்துக்களுக்கு இடமிருந்தது என்பதனைக் காட்டுகிற முறையிலே இவர்கள் இருந்தது மாத்திரமல்ல இதனுடாக வளர்ந்து வந்து மகாகவி அத்தகைய ஒரு நிலைப்பாட்டை தன்னுடைய எழுத்துக்கள் மூலம் நிறுவுகிறார். ஏரிந்த கட்சி, ஏரியாத கட்சி ஆடி இது முற்போக்கு அது முற்போக்கு அல்ல என்பது காரணமாக மஹாகவியுடைய இலக்கிய முற்போக்குத் தனத்தை நாங்கள் கணக்கில் கொள்ளாமல் விட்டுவிட்டது. ஒரு தூரதிஷ்டமான சம்பவம் ஆகும். மகாகவியை முன்னிலைப் படுத்தியவர்களும் அவரை முற்போக்குக்கு எதிரானவராக முன்னிலைப்படுத்தினார்களே தவிர அவரிடம் இருந்த முற்போக்குத் தன் மைகளை முன்னிலைப்படுத்தவில்லை. உதாரணமாக தேரும் திங்களும் என்ற கவிதை நான் நம்புகிறேன். ஒரு அற்புதமான முற்போக்குக் கவிதை. கவிதைச் சரித்திரம் என்பது சாகாத்தொடர்க்கை. அது இப்பழத்தான் ஒடிக்கொண்டுவரும், அந்தவகையில் வரதர் அந்தவளர்ச்சியைக் பார்த்துக் காலமானார் என்பது தனிநிலைப்பட்ட ஆனுமை

நிலைப்பட்ட வகையில் அது அவருடைய பூரணத்துவத்தைக் காட்டுவதாக அமைகின்றது.

வரதரைப்பற்றிப் பேசகையில் நான் சோழவின் இழப்பை மேலும் மேலும் ஆழமாக உணர்கிறேன். என்னைப்பொறுத்த வரையில் சோழவின் மரணம் அகால மரணம்தான். வரதர் ஒருவகையில் தூர் அதிஷ்டமானவர் என்னவெனில் சோழ இருந்திருந்தால் வரதருடைய மறைவை ஒரு மிக முக்கியமான இலக்கிய விடயங்களில் எடுத்து பேசப்பட வேண்டிய ஒன்றாக சோழ செய்திருப்பார். நட்புக்காரணமாகவும் அதனைச் செய்திருப்பார். அந்தப் பணியினை உங்களைப் போன்றவர்கள் மேற்கொள்ள வேண்டும். அதனைச் செய்யவேண்டும் என்னது என்னுடைய அவா.

ஞானம் வெறும் இலக்கிய சஞ்சிகையாக மாத்திரமில்லாமல் இலக்கியத்தை ஆவணப்படுத்துகின்ற ஒரு நிறுவனமாகவும் படிப்படியாக மர்ரி அந்த மாற்றத்திற்கு வேண்டிய தேவையை உணர்ந்து அதனைச் செய்யுமாறு வேண்டிக்கொள்கிறேன். வரதர்பால் உள்ள அங்கு காரமாக இந்தக் கருத்தாடலை மேற்கொள்வது எனது கடமை என்று நான் கருதுகிறேன்.

ஸமுத்து நவீன இலக்கிய இயக்கத்தின் பல்துறை முதல்வர்

தி.ஞானசேகரன்

ஸமுத்து தமிழ் நவீன இலக்கிய வரலாறு 1930களிலிருந்து படிப்படியாக வளர்சியற்ற போதும் ஒரு கருத்து நிலையோடு ஓர் இலக்கிய இயக்கம் பரிணமித்தது ‘தமிழிலக்கிய மறுமலர்ச்சி சங்கம்’ தொன்றிய பின்னர்தான்.

எழுத்தாளர் சங்கம் ஒன்றை உருவாக்க வெண்டும் என்ற எண்ணத்துடன் தனது நண்பர்களுக்கு முதலில் அழைப்பு விடுத்தவர் வரதர். 13.06.1942 அன்று யாழ் நகரில் கன்னாத்திட்டியிலிருந்த ரேவதி குப்புசாமி என்ற சிற்பக்கலைஞரின் வீட்டு விறாந்தையில் 15,20 பேர் கூடி ஆரம்பிக்கப்பட்டது தான் இந்த தமிழிலக்கிய மறுமலர்ச்சிசங்கம்'. இதுவே ஈழத்தின் முதலாவது எழுத்தாளர் சங்கமாகும்.

இந்தச் சங்கத்திலிருந்து 'மறுமலர்ச்சி' என்ற கையெழுத்துச் சஞ்சிகை வெளியிடப்பட்டது. இதன் ஆசிரியர்களாகச் சங்க உறுப்பினர்களால் தெரிவிசெய்யப்படவர் வரதர். அவர் அந்தச் சஞ்சிசையை அச்சு இதழாக வெளியிட விரும்பினார். வரதர், க.கா.மத்தியாபரணம், பண்டதர் ச.பஞ்சாட்சரசர்மா, க.இ.குப்புசாமி ஆகிய ஐவரும் ஐம்பது ரூபா வீதிம் முற்பணிட்டு வரதரின் பொறுப்பில் மறுமலர்ச்சி இதழை வெளியிட்டனர். 1946ஆம் ஆண்டு பங்குனி மாதத்தில் முதலாவது இதழ் வெளிவந்தது. அச்சுஇதழாக வெளிவரத்தொடங்கிய பின் வரதருடன் இணைப்பாசிரியர்களாகமுதலில் அ.செ முருகானந்தனும் பின்னர் பஞ்சாட்சர சர்மாவும் பணியாற்றினர்.

"இந்தியாவில் மணிக்கொடி காலம் எனப் படைப்பிலக்கிய நலனாய்வாளர்கள் கூறுவது போல ஈழத்தில் 'மறுமலர்ச்சிக்காலம்' என 1940 கணா கலாநிதி கைலாசபதியே கணிப்பிட்டுக் கூறுவர்" எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். முது பெரும் எழுத்தாளரான செ.கணேசலிங்கம் அவர்கள் (வரதர்-80பக்க11)

மறுமலர்ச்சி இயக்கம் தான் பிற்பட்ட காலத்தில் முற்போக்கு இலக்கிய இயக்கம் முனை விடுவதற்கு பசுளையாக அமைந்தது எனக்குறிப்பிடுவார். பேராசிரியர் கார்த்திகேச, சிவத்தம்பி. (இது தொடர்பான கட்டுரையொன்றும் இவ்விதமில் பிரசுரமாகிறது)

வரதரின் இலக்கியத்தடம் விரிவானது. சிறுகதையாளர், பத்திரிகையாளர், நாவலாசிரியர், கவிஞர், நால் வெளியீட்டாளர், பத்திரிகையாளர் என அவரது பணிகள் பரந்துபட்டவை.

1940ல் ஈழகேசரி ஆண்டு மலரில் ‘கல்யாணியின் காதல்’ என்ற சிறுகதையினை எழுதி 16வயதினிலே இலக்கியப் பிரவேசம் செய்தவர் வரதர் அமராகும்வரை சணைக்காது எழுதியவர். ஈழத்தின் நான்கு இலக்கிய தலைமுறை சார்ந்த படைப்புக்களை இவரது எழுத்தக்கள் அணிசெய்கின்றன.

சாதிகொடுமை, பெண்விடுதலை பற்றி ஈழத்து எழுத்தாளர்கள் விரிவாகச் சிந்திப்பதற்கு பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே இவை பற்றி தனது எழுத்துக்களில் ஒங்கிக் குரல் கொடுத்த புரட்சி எழுத்தாளர். இவர் ‘கற்பு’ என்ற சிறுகதை ஐம்பது வருடங்களுக்கு முன்னரே வெளிவந்த பெண்ணியச் சிந்தனை கொண்ட சிறுகதையாகும்.

�ழத்தில் புதுக்கவிதை பற்றிப் பேசுவதற்கு முன்னரே அதற்கு செயல் வடிவம் சொடுத்தவர் வரதர். ஈழகேசரியில் அவர் எழுதிய ‘ஓர் இரவிலே’ என்ற கவிதையே ஈழத்தின் முதலாவது கவிதை எனப் போற்றப்பட்டது.

1955ல் கவிதைக்கென ஒரு மாத இதழை ‘தேன்மொழி’ என்ற பெயரில் வெளியிட்டு புதுமை செய்தவர். இதுவே ஈழத்தின் முதலாவது கவிதைச் சஞ்சிகையாகும்.

ஆனந்தன், வெள்ளி, புதினம், அறிவுக்களஞ் சியம் (மாணவர்களுக்கான இதழ்) போன்ற பல்வேறு சஞ்சிகைகளை வெளியிட்டு ஈழத்து இதழியல் வரலாற்றில் தனது கவனிகளை ஆழமாகப் பதித்தவர்.

‘வரதரின் பல குறிப்பு’ என்ற பெயரில் முதன்முதலில் தமிழ் டிரெக்டரியை வெளியிட்டவர். இலங்கை அரசினால் இலக்கியத் துறைக்கு வழங்கப்படும் அதி உயர்விருதான் ‘சாகித்ய இரத்தினம்’ விருதினை முதன் முதலில் வழங்கிக் கொரவிக்கப்பட்டவர்.

இத்தனை சிறப்புக்கள் பொருந்திய சமத்து இலக்கிய இயக்கத்தின் பல்துறை முதல்வாரன் வரதர் 21-12-2006 அன்ற தனது வாழ்வினை நிறைவு செய்தார்.

**இலக்கிய கலாநிதி, பண்டிதமணி
சீ.கணபதிப்பிள்ளை**

குழந்தைகள் மத்தியில் குழந்தையாய், அவர்களுக்கு ஏற்றவை செய்துவைத்த, நாவலர் பெருமானின் சரித்திரத்தை, குழந்தைகள் பருகும் முறையிற் பருக. எவ்வாறு பக்குவப்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும் என்று வெகு காலத்துக்கு முன்னமே எண்ணிய ஒரே ஒருவர் வரதர்.

இப்பொழுதைய தூண்டுதல், அக்காலத்திலிருந்திருக்குமாயின், சிறுவர் சிறுமியரின் பருவங்களைப் பல்கூறு செய்து, பருவத்துக்கு ஒருவராக, எத்தனையோ நாவலர் உதயமாகியிருப்பார்.

**டாக்டர்
மு.வரதராசன் (மு.வ.)**

இலங்கையில் உள்ள எழுத்தாளர்களுள், சமுதாயத் தொண்டர்களின் தொகை பெருகிவருகின்றது. வாழ்க்கையை உள்ளத்தால் உணர்ந்து. சிக்கல்களுக்கு மருந்தும் தேர்ந்து, தெளிந்து அவற்றைத் தம் கதைகளிற் படைத்துக் காட்டுவதில் அவர்கள் ஆர்வம் காட்டுகின்றனர்.

“கயமை மயக்கம்” என்ற இந்தச் சிறுகதைத் தொகுப்பின் ஆசிரியர் திரு.தி.ச.வரதராசன் (வரதர்) - இவ்வகையான எழுத்துக் தொண்டு புரிந்துவருகின்றார். இந்த வரிசையில் அமைந்துள்ள மாதுளம்பழம், வீரம், வெற்றி, புதுயுகப் பெண் ஆகிய சிறுகதைகளைக் கற்பவர்க்கு இது எளிதில் விளங்கும்.

முதற்ஞர், வித்துவான் க.சொக்கல்ங்கம் M.A. (சொக்கன்)

வியாக்கியான காரராகவோ, கதாப்பிரசங்கியாகவோ. ஆய்வு விற்பன்னராகவோ தலைகாட்டாது ஓர் ஆக்க இலக்கியகாரரின் கைவண்ணமாக வரதரின் “பாரதக்கதை” அமைந்துள்ளமையே அதன் தனிச்சிறப்பெனலாம்.

நெளிவு சுளிவு இல்லாத நேரான நடை வரதருக்குக் கைவந்தது. கதையின் ஒட்டத்தினை எவ்வகையிலும் தடைசெய்யாது. இடையிடையே தமதுகருத்துக்களையும் விமர்சனங்களையும் நாகுக்காகச் சொல்லும் பானி நயம் மிக்கது. தமது சிறுகதைகளிலே சமூகப் பிச்சினைகளை முன்வைக்கும் அதே துணிவினைப் பாரதக் கதைப் பிரச்சினைகளிலும் முன்வைப்பதிலும் வெளிப்படுத்தியின்ஸ் வரதர் பாராட்டுக்குரியவர். அவர் உள்ளத்திலே ‘உண்மை ஓனி’ உண்டு என்பதற்கு இவை நல்ல எடுத்துக்காட்டுக்கள்.

சி.சீவசரவணபவன் (சிற்பி)

நாங்கள் அடிக்கடி பார்த்தும் கேட்டும் வரும் மனிதர்கள் - சிலரைத்தான் எழுத்தால் வரைந்து, அவர்கள் நினைக்கின்ற - சொல்கின்ற - செய்கின்ற - விரும்புகின்ற - வெறுக்கின்றவற்றுள் சிலவற்றை பொருத்தமாக இணைத்துக் கூறி தன் எழுத்தாற்றலாலும் சொல்லும் முறையாலும் உண்மையல்ல, கற்பனைதான் என்ற

உனர்வு சிறிதும் ஏறாமலும் தடுத்து, எம்மை அழவும் சிரிக்கவும் சிந்திக்கவும் செய்து எம்முன்னே ஒர் ஒளியையும் தெளிவையும் மலர்ச்சியையும் எழுச்சியையும் ஏற்படுத்துகின்ற ஒருவரை நல்ல, தரமான இலக்கியகர்த்தா என்று சொல்லலாம், வரதர் என்றும் சொல்லலாம்.

மனித மனம் வெளுப்பதற்காக, மனிதப் பண்புகள் வளரவேண்டும் என்பதற்காக எழுதும் வரதர், சிறுகதைத் துறையில் ஒரு தனி “முர்த்தி”.

கலாந்தி காரை செ.சுந்தரம்பிள்ளை

முத்தவர், அறிவில் அன்பில் முகிழ்த்தவர், இலக்கியத்தில் பூத்தவர், புதுமை செய்யும் புகழினர், மறுமலர்ச்சி காத்தவர், கருத்தில் ஊறிக் கனிந்தவர், வரதர் என்னும் நேத்திரர், வலிமை மிக்க நெஞ்சினர், நீடு வாழ்க.

சிறுகதை, கவிதை, நாவல், திறனாய்வு கட்டுரைகள் இறுக்கமாய் எழுதவல்ல இலக்கியகர்த்தா வாழ்வில் பெறுமதியிக்க தொண்டு பெற்றதாய் மொழிக்குச் செய்து நறுமணம் வீசுகின்ற நல்லவர், வரதர் வாழ்க.

முன்னரீ மலையக எழுத்தாளர் தெளிவுத்தை ஜோசப்

தமிழகத்தில் ஒரு புது இலக்கிய மதம் தோன்றக் காரணமாய் இருந்த மனிக்கொடியில் பங்காற்றியவர்கள் பலராக இருக்கலாம்! தமிழ்ச் சிறுகதையின் உருவ வளர்ச்சிக்கு, உனர்வு வளர்ச்சிக்கு, உள்ளடக்க வளர்ச்சிக்கு காலாய் நின்று களம் அமைத்துக் கொடுத்த மனிக் கொடியின் இயக்கச் சக்திக்கு உறுதுணையாய் நின்றவர்கள் பலராக இருக்கலாம். ஆனால் மனிக்கொடி என்றதுமே மனதில்

தோன்றும் முதற்பெயர் பி. எஸ். ராமையா என்பதே.

அதேபோல் ஈழத்திலும் ‘ஸழத்துக்கென தனியான இலக்கிய மரபு’ இருக்கின்றது என்பதனை உணரச் செய்த மறுமலர்ச்சியின் தோற்றுத்துக்கும் இயக்கத்துக்கும் உந்து சக்தியாக இருந்தவர்கள் பலராக இருக்கலாம் ஆனால் ‘மறுமலர்ச்சி’ என்றதுமே மனதில் எழும் முதற்பெயர் தி.ச. வரதராசன் என்பதே.

தமிழில் எதையாவது புதுமையாகச் செய்வதையே இலட்சியமாகக் கொண்டவர் வரதர்.

திரு. சோமகாந்தனை தொகுப்பாசிரியராகக் கொண்டு அவர் வெளியிட்ட ‘வரதரின் பல குறிப்பு’ ஸழத்துத் தமிழ் இலக்கிய வெளியீட்டுத்துறையில் ஒரு பாரிய முயற்சியாகும்.

The Associated Newspapers of Ceylon வெளியிட்ட Ferglison's Directory போன்று தமிழில் வந்த பிரசரம் இது ஒன்றே ஆகும். நான்கு வருடம் தொடர்ந்து வந்த பெருமையும் அதன் பின்னரும் இவ்வாறான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படவில்லை என்னும் சிறப்பும் வரதரின் பல குறிப்பிற்குண்டு. இதேபோல் மாணவர் களுக்கான அறிவுக்களாஞ்சியமும் வரதரால் வெளியிடப்பட்டது.

பதினான்கு, பதினெண்து வயதில் எழுதத் தொடங்கியதிலிருந்து ஸழத்து இலக்கியம் அதன் வளர்ச்சி அதன் செழுமை என்றே வாழ்ந்து வரும், இயங்கிவரும். திரு. வரதர் அவர்களுக்கும் எழுபத்தெந்து வயது நிரம்பும் இவ் வேளையில் அவருக்கு இன்னும் நீண்ட ஆயுனும் ஆரோக்கியமும் கிடைக்க வாழ்த்துவோம், பிரார்த்திப்போம்.

நடமாடும் வாசிக்காலை என விளங்கிய கனக. செந்திநாதன்

வாலிப உந்துதல்களுடன், காதலின் பலவகைக் கோலத்தையும், காமத்தையும் வைத்துச் சிறுகதைகளைப் படைத்துத் தமது எழுத்தினால், தி. ச. வரதராசன் (வரதர்) வாசகர்களை மயங்கச்செய்தார். இளம் எழுத்தாளர்களுக்கு உற்சாகமுட்டக் கூடியதாக மறுமலர்ச்சி, ஆனந்தன், தேன்மொழி (கவிதைப் பத்திரிகை), புதினம் ஆகிய பத்திரிகைகளைக் காலத்திற்குக் காலம் நடத்திப் பார்த்தவர். ‘வாழ்க நீ சங்கிலி மன்னு! என்னும் வரலாற்று நாலை எழுதியுள்ளார். வள்ளி, இலக்கிய வழி, முன்றாவது கண், சிலம்பொலி ஆகிய நூல்களைத் தமது வரதர் வெளியீட்டிழுலம் வெளியிட்டு எழுத்தாளர்களை ஊக்குவித்திருக்கின்றார். அதிககால இடைவெளிக்குப்பின் காதல், கற்பு, வீரம் ஆகிய விடயங்களுக்குப் புரட்சிகரமான போக்கில் ‘கரு’ சமைத்துப் பழையடியுந் தமது இடத்தைத் தாபித்து ‘கயமை மயக்கம்’ என்னுஞ் சிறுகதைத் தொகுதியை வெளியிட்டுள்ளார். மூர்த்தி மாஸ்டர் பெரும்பாலான கதைகளிலும் நடமாடும் சுயபிம்பங்காட்டும் ஒரு பாத்திரமாகும்.

நா. சோமகாந்தன் (சமுத்துச் சோழ)

சமுத்தின் நவ இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு வரதர் அவர்கள் ஆழ்றி முன்னோடிப்பணிகள் மிகவும் காத்திரமானவை. புதுவேகங்கொண்ட புத்திலக்கியம் என்னும் நதி வரதரின் மறுமலர்ச்சியுடாக கிளம்பி பின் தளங்களின் வழியாக பிரவாகித்துப் பொங்கிப் பரவி சென்றுமையூட்டி... சென்ற அரைநூற்றாண்டில் சமுத்து இலக்கியப் புங்காவில் அழகும் மணமும் மிக்க பல்லாயிரக்கணக்கான பலவண்ண மலர்கள் புஷ்பிக்கக் காரணமாகிவிட்டது.

வரதரின் பல் சிறுகதைகள் நான்கு தசாப்தங்களின் பின்பும் வாசகர்களின் மனங்களில் நிலைத்து நிற்கின்றன. அவருடைய சிறுஷ்டிக் கலையின் நேர்த்தி அத்தகையது. ஈழத்து எழுத்துலகில், நவீன கவிதையின் முன் னோடியும் அவரே. நல்லதொரு நாவலாசிரியர் என்பதையும் சென்ற ஆண்டில் நிருபித்துவிட்டார். சிறு சிறு வசனங்களாலான அவருடைய கட்டுரைகள் சிந்தனைக்குச் சுவையானவை என்பதுடன் சுருங்கசசொல்லி விளங்க வைத்தல் என்பதற்கும் உதாரணமாக விளங்குவன.

எழுத்துருவில் வாழ்வார்

கறுத்து நெடுத்து
 வலுத்த உடல்
 பெருத்து வளர்ந்து
 பரந்த ஞானம்
 ஊருக்கே பேர் சொல்ல
 விரிந்த புகழ்
 எனக்குத் தெரிந்த
 தாத்தா வரதருக்கு
 வனப்பாய் நான் சொல்லும்
 வரைவிலக்கணங்கள் இவை.

பொன்னாலைச் சண்முகத்தார்
 பெற்றெடுத்த பொன்குஞ்சு
 எழில் தமிழ் அழிவழிக்க
 எழுத்தாணி பிடித்து

போராடிப்பேர் வென்று
 சிறுகதைக்கு மறுமலர்ச்சிப்
 பிறப்பொன்று கொடுத்ததோடு
 சஞ்சிகை பலவற்றை
 சஞ்சரிக்க விட்டு,
 புத்தகங்கள் ஏராளம்
 புது ஜனனம் தந்து,
 கவிஞராய், ஓவியராய்,
 நல்ல சிந்தனையாளராய்
 பிறவி ஒன்றிலேயே
 பற்பல சாதித்து
 ஊருக்குப் பேர் சொல்லும்
 சீர் மைந்தனாய் நிகழ்ந்த
 உம்மேல் கவியேழத்
 எனக்குமொரு கடனுண்டு.

எழுத்துப் பரம்பரையில்
 எழுந்த சிறுதுளிர் - என்
 'முதன் முதல்' முயற்சி
 புதநால் பிரசவத்தில்
 அறிவுரை பல சொல்லி
 சிறுதவறு சரி செய்து
 என் முயற்சி வெற்றிபெற
 வாழ்த்தி ஊக்குவித்தீர்
 இக்கவி போதுமா
 அக்கடன் கழிப்பதற்கு?

எண்பத்திரு வயதில்
 எப்பாய் இருந்தவர்
 எட்டு நாள் காய்ச்சலில்
 எமலோகம் போனதென்ன?
 மனைவி அழ
 மக்கள் அழ
 ஊரோடு உறவுகளும்
 உம்மைத் தேடியழ
 உற்றாரைக் கைவிட்டு
 உம்பாட்டில் சென்றதென்ன?
 வியந்துணைப் போற்ற
 விண்ணுலகம் அழைத்ததுவோ
 மன்னைவிட்டுப் போனாலும்
 மனதைவிட்டுப் போகாமல்
 என்றென்றும் எம்முடனே
 எழுத்துருவில் வாழ்ந்திருப்பீர்.

- செல்வி கஸ்தாரி கனகலிங்கம்

30.12.2006 அன்று ‘ஐட்டறை’ அமைப்பால்
நடத்தப்பட்ட நீணவஞ்சலிக் கூட்டத்தில்
வாசிக்கப்பட்ட கவிதாஞ்சலி.

எனக்குத் தமிழை வரமாய் வழங்கிய வரதர்

சமுத்தமிழ் இலக்கிய உலகின் முதறிஞர் முத்த எழுத்தாளர், ‘சாகித்திய ரதனம்’ விருது பெற்ற திரு வரதர் சமுத்தமிழ் அறிஞர்களால் உரிமையோடும் உணர்வோடும் முத்தோன் என அழைக்கப்பட்டவர்.

தமிழ் இலக்கிய உலகில் புகழ் பெற்ற பாக்டர் மு.வரதராசன் அவர்களைப் போல் சமுத்தமிழ் இலக்கிய உலகில் திரு தி.ச.வரதராசன் விளங்கினார்.

அது மட்டுமல்ல மு.வ அவர்களிடம் மிக நெருங்கிப்பழகியவர் திரு. வரதர். இலக்கியப் புங்காவாக இல்லறத்தை அமைத்துக் கொண்ட திரு வரதர், இலக்கியம் படைப்பதிலும் இலக்கியம் வளர்ப்பதிலும்

முன்னோடியாக விளங்கியவர்.

அவர் சிறுக்கதை எழுத்தாளர்.

புதுக்கவிதையை சமுத்திற்கு அறிமுகப்படுத்திய முன்னோடி சமுத்தில் புதுக்கவிதை வடிவத்தின் பிதாமகர் இவர் தான்.

மேலாக ஈழநாட்டில் தமிழில் புத்திலக்கியத்திற்காக சஞ்சிகை நடத்தியவர்.

சுருக்கமாய்ச் சொன்னால் திரு வரதர்

சிறுக்கதை ஆசிரியர்,

கவிஞர்,

நாவலாசிரியர்,

பத்திரிகையாளர்,

நூல் வெளியீட்டாளர்

என பன்முகம் கொண்ட படைப்பாளி:

எழுத்துப்போராளி

அதனால் தான், வரதர் ஆற்றிய நீண்டகால இலக்கியப் பணியைப் பாராட்டி இலங்கை அரசு இலக்கியத்திற்காக வழங்கும்

அதி உயர் விருதான “சாகித்திய இரத்தினம்” விருதை வழங்கி பெருமைப்படுத்தியது.

பெருமை தேடிக்கொண்டது.

இலங்கையின் பிரதமர் மாண்புமிகு இரணில் விக்ரமசிங்கே அதை 30.09.2003ல் வழங்கினார்.

இலங்கை அரசின் மிக உயர்ந்த இவ்விருதைப் பெற்ற முதல் தமிழ் எழுத்தாளர் திரு. வரதர் அவர்களே.

தமிழறிஞர் மு.வ.அவர்களுடன் பழகியதாலும் தமிழ் சுப்பாட்டாலும் குழந்தைகளுக்கெல்லாம் தமிழ்ப் பெயர் குட்டினார்.

குறிப்பாக என்னுடைய மகளுக்கு கயல்விழி என்று பெயர் வைத்தார். அது மட்டுமல்ல

என் மகளை இந்தியாவின்

புண்ணியத்தலங்களுக்கெல்லாம் அமைத்துச்சென்றார். அது நான் மறக்க முடியாத

நிகழ்ச்சியாகும். அதற்காக அவருக்கு நான் நன்றிக்கடன் பட்டிருக்கிறேன்.

இன்றைக்கு என் மகள் ஜோப்பியா வங்கிகளுக்கெல்லாம் ஆலோசகராகவும்,

இந்தியவங்கிகளுக்கு வழிகாட்டியாகவும் விளங்குகிறார். எல்லாம் அவர் அமைத்த

அடித்தளம்

அவருடைய மகள்களுக்கெல்லாம் நல்ல தமிழ்ப்பெயர் வைத்தார். தமிழறிவோடு உலக

அழிவையும் குழந்தைகளுக்கு வழங்கி இன்றைய உலகமயமாதலின் முன்னோடியாக

விளங்கியவர். ஆம் அவருடைய முத்த மகள் செந்தாமரை மருத்துவராக கண்டா வாழ்கிறார்.

இரண்டாவது மகள் தேன்மொழி ஆங்கிலாசிரியராக ஈழத்தில் பணியாற்றுகிறார்.

முன்றாவது மகள் மலர் விழி இலண்டனில் வாழ்கிறார்.

இவர் தான் உலகமயமாதலின் சரியான எடுத்துக்காட்டு.

‘நல்லதொரு குடும்பம் பல்கலைக்கழகம்’ என்பதிற்கிணங்க

இல்லறத்தில் என் சகோதரி

மகாதேவியம்மாவை வாழ்க்கைத்துணையாக ஏற்று.

முத்தமிழ்ச்செல்வங்களாக செந்தாமரை, தேன்மொழி, மலர்விழி ஆகியோரை ஈன்று அமைதியும் மகிழ்வும் இரண்டறக்கலந்த இல்லறத்தை நடத்தினார்.

ஆங்கிலம் கோலோச்சிய சிங்கப்பூரில் மற்ற மொழிகளைக்கற்கும் வாய்ப்பு குறைவாக

இருந்த காலம் எங்கஞ்சைய காலம்.

தாய்மொழியை மறந்து எல்லாம் ஆங்கிலமே என வாழ்ந்த எனக்குத் தமிழ் உணர்வையும்

தாய்மொழி உணர்வையும்

ஊட்டிய செம்மல் திரு வரதர்.

பழைய தமிழ் இலக்கிய இதழ்களையெல்லாம் எனக்கு அனுப்பி வைத்துப் படிக்கவைக்குத்

தமிழ் இலக்கியத்தில்: தமிழ் இசையில்

ஆர்வத்தை வழங்கியவர். இன்றைக்கு இருப்பது போல் சிங்கப்பூரில் அன்றைக்குத்

தாய்மொழி கற்கும் வாய்ப்பு இல்லை.

அந்தக் குறையைப்போக்கி என் வாழ்க்கையில் எனக்குத் தமிழை வரமாக வழங்கியவர் திரு. தி.ச வரதராசன் என்கின்ற வரதர்.

அவர் தமிழ்ப்பன்பாட்டின் அடையாளமாக விளங்கி, தமிழ் இலக்கியத்தின் வழிகாட்டியாக திகழ்ந்து,

உறவினராகவும் உற்றத்துணைவராகவும் வாழ்ந்த வரதர்

“தக்கர் தகவிலர் என்ப தவரவர்

எச்சத்தால் காணப்படும்” என்ற வள்ளுவர் வாக்கிற்கிணங்க சமுத்தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் நாயகராக வாழ்கிறார்.

அவருக்கு மரணமில்லை. அவரின் சாதனை அன்றும் என்றும் வாழும்.

மைத்துணன்
ஆ.சச்சிதானந்தன் P.B.M

அன்புள்ள அப்பா

நான் என்றும் அப்பா, அம்மா என்று மனதுக்குள் அழைக்கும் போது நான் சிறு பிள்ளையாக இருந்த என் அப்பா தான் என் கண் முன் வருவார். வெலிந்த நெடிய உருவம், பேச்சுக்கள் எப்படி என்கிறீர்கள்? நாங்கள் ஏதும் பிழைகள் விட்டால் எங்களை வார்த்தைகளினால் பேசுமாட்டார். அவர் எங்களை பார்க்கும் பார்வையினாலே நிறுத்தி திருத்துவார். அவர் எங்களுக்கு சொல்லித் தந்த வாழ்க்கை அத்திவாரம் உண்மை, நேர்மை, நன்நடத்தை, அவர் எப்பவும் சொல்லுவார். “தப்பு செய்வதுக்கு மட்டுமல்ல அதை ஒத்துக்கொண்டு அந்த நிமிடத்திலேயே திருத்திக் கொள்ள வேண்டும்” என்று அத்துடன் அவரைப் போல நான் முயன்ற வரை கடைப்பிடிப்பது நேரம் தவறாமை, எடுத்த பொருள் திரும்ப அந்த இடத்திலேயே வைப்பது அவருக்கு நாங்கள் மூன்று பெண் பிள்ளைகள் அவர் பெண்களா? என்று கவலைப்படாமல் எங்கள் மூவருக்கும் தேவையான கல்வி அறிவை, இல்லை என்று சொல்லாமல் அள்ளித் தந்தவர். எப்பவும் சொல்லுவார் “என் பிள்ளைகளுக்கு சீதனம் கல்வி தான்” என்று உண்மைதான் அது எவ்வளவு பெரிய சீதனம் நாடு விட்டு நாடு வந்தாலும் அந்தச் சீதனம் எனக்கு மனத்தைரியத்துடன் புதிய நாட்டில் வாழ உதவுகிறது. அவர் வாழ்ந்து காட்டிய வாழ்க்கை, எங்களை வளர்த்த முறைகள் தான் இன்று நான் கண்டா நாட்டில் குடியேறிய பல் நாட்டு பெற்றோர்களுக்கு சொல்லிக் கொடுக்கிறேன் என் மனதில் நான் பல முறை அதிசயப்பட்ட விடயம் என்னவென்றால் கண்டாவில் எப்படிப் பிள்ளைகள் வளர்க்க வேண்டும் என்று சொல்லிக் கொடுக்கிறோம். ஆனால் இதையே என் அப்பாவுக்கு யார் சொல்லிக் கொடுத்தார்கள்? ஏனெற்றால் 16 வயதினிலேயே தன் பெற்றோரை இழந்தவருக்கு எப்படி இந்தளவு அறிவு வந்தது? உண்மையிலேயே அவர் ஒரு படிக்காத மேதை அப்பா நீங்கள் எந்த குறையும் இல்லாமல் உங்கள் வாழ்க்கை பயணத்தை முடித்துக் கொண்டங்கள் ஒரு மனிதனாகப் பிறந்தவன் எப்படி இந்த உலகத்தில் வாழவேணும்

என்று உதாரண புருஷனாக வாழ்ந்து முடித்து விட்டங்கள். உங்கள் இறப்பும் ஒரு சாதாரண இறப்பல்ல ஒரு கல்யாணச்சாவு பேரப்பிள்ளைகளுக்கும் எனக்கும் நான் கடைசிக் காலத்தில் என் அப்பாவுடன் சேர்ந்து வாழும் பாக்கியம் இல்லாமல் போயிட்டுது அப்பா பத்து வருடங்கள் உங்களைப் பார்க்காமல் நீங்கள் வாழ்ந்து காட்டிய சுவடுகளில் உங்கள் வாழ்ந்துக்கூடினால் வாழ்ந்து கொண்டு இருந்தேன். இனியும் அந்த இனிமையானநினைவுகளுடன் அப்பா..... அம்மா..... (என்னை எழுத முடியாமல் என் கண்களைக் கண்ணீர் மறைக்கிறது) எனக்கு தெரியும் என் அப்பா எப்பவும் என் பக்கத்திலேயே இருப்பீங்கள் எந்த விசாவும் எங்களை இனி பிரிக்காது.

என்றுமே அன்பு மகள்
உங்கள் செந்தா

I am the grandson of Varathar. the last time I saw my thatha was when I was only 4 years- old. I don't remember him very well but I have seen many pictures of him and heard of many stories about him from my mother. My mother told me that he was a very great and famous writer, a wonder full artist and an amazing father. He was also an amazing grandfather to me because on special occasions and on my birthdays he would call me. Also on my birthday he would send a card with a new wonderful poem every time. Whenever he called me he would also tell me to be very educated. So I am going to full fill his wishes. I am proud that varathar is my thatha and when I grow up I want to be famous just like him.

-Vasan santhanagopalan

Recently Mr.Varatharasan has passed away. Majority of the people face the grief of losing one of the greatest writers of SriLanka. But I face the grief of losing a grandfather I have only had the privilege of seeing thatha twice in my entire life. once when I was two years old an another time when I was eight years old During these moments I could see how much love my mom had grown up with. Most people found him to be very quiet .He rarely expressed his feelings or spoke of his thoughts. An emotionless man he was. I on the other hand would say otherwise he spoke through his remarkable writings and spectacular drawings. I would say thatha lived his life completely. He gave himself a name to be proud of; he created a family and taught his children all of life's lessons and most of all he provided his grandchildren with unconditional love. As my final words to him, "thatha wherever you may be, I want to know that we love you and miss you a lot."

-Nangai santhanagopalan

Hello, my name is Capilan and Varatharajan was my grandfather. I know him as a very great and famous man. The last time I saw him was when I was 10years old. I do miss him dearly and hoped that one day I could see him again. But,I shall have to be satisfid whith only my memories of him. I have seen pictures, vedeo's and heard a great many stories about my grandfather from my parents and it fills me with pride. On the occasions I conversed with him on the phone he always told me that I should never settle for mediocrity. I vow to fulfill his wish for his sake and mine.

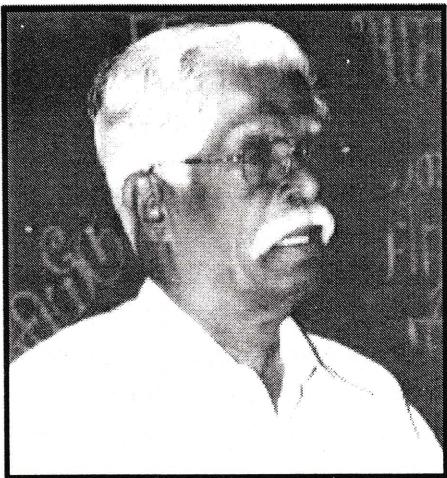
-Capillan santhanagopalan

உன் பொன்னடிகள் பின்தொடர்வோம்.....

சமுத்து நல்ளை இலக்கியவீதியில்
 ந் ஒரு மைல் கல;
 மைல் கல் மாத்திரமல்ல,
 இனி வரும் இலக்கியம்
 இப்படித்தான் போகுமென்று
 கை காட்டி நின்ற வழிகாட்டி,
 ந் காட்டிய வழியிலே
 நடந்தவர்கள், பாய்ந்தவர்கள்,
 ஒடி மறைந்தவர்கள்
 அத்தனை பேரின் அடிச்சுவரும்
 உன்பணியை, பங்களிப்பைத்
 தொட்டுத் துலக்கும்,
 தூய மனத்துள்ளாய்,
 உள்ளம் போல் வெள்ளை
 உடையுடனே உலாவந்தாய்,
 வெட்டி நறுக்கிச் சிலும்பாத வெண்மீசை,
 வெண் மீசை தோற்கும், உன்
 புன்னகையின் பல்வரிசை
 ‘பொடி’ வைத்துப் பேசி அறியாத
 புமனத்தாய்,
 முக்குப் பொடிவைத்திருந்து,
 அடியேற்கும் அருளினையே,
 சின்னன், பெரிது சிறிதளவும் பாராது
 பென்னம் பெரிய மனத்துடனே
 வாழ்ந்தவனே,
 என்போன்றவர்க்கும் இருகரங்கள்
 நீட்டியவன்,
 மெல்ல எழுந்து வந்து
 மேனி புளகழுற
 ந் எனக்கு மாலை அணிந்தாய்
 அந்த மாலை இன்னும் வாடவில்லை,
 ஒடி மறைந்தாய்
 உடைகிறது என் இதயம்,
 ஜயா, வரதர்ஜுயா என்றுன்னை

வாஞ்சையுடன்
 மெய்யாய் அழைத்துப் பழகியதை
 எப்படித் தான் நான்மறப்பேன்.
 பொய்யறியா நெஞ்சம்
 புழகறியா வாழ்வியலும்
 மற்றவரை
 எய்யாமல் வாழும் வழிமுறையும்
 ஜயாவிடமே
 அச்சொட்டாய்த் தான் தெரியும்
உங்களிடம்,
 போலித்தனங்கள் புகுந்ததில்லை,
 வீண்,
 சோலிகளை நீங்கள்
 விலைகொடுத்து
 வாங்குவதும், விற்பதுவும்
உங்கள், வாழ்நாளில் கண்டதில்லை.
 நாவல் கவிதை, சிறுகதைகள்,
 பத்திரிகை
 இப்படியே எத்தனையோ
 ஒயாது ஏழுதிய உங்கரங்கள்
 ஓய்ந்ததுமேன்,
 மெச்சும் வகையினிலே
 அச்சுக் கலை வளர்த்தாய்,
 மறுமலர்ச்சி தந்து
 புதுமலர்ச்சி கண்டவனே,
 கட்சி கட்டி நின்று
 கருத்தாடல் செய்யாது
 இலக்கியத்தை மானுடத்தின்
 மாண்பு வழி பேளினை, நீ.....
 புன்னாலை, பொன்னாலை ஆகியதும்
உன்னாலே தான் என்றுணர்ந்தோம்,
 எங்களுக்குள் வீற்றிருந்த பீஷ்மரரே.....
 போய் வருக ஜயா.....
உன் பொன்னடிகள் பின்தொடர்வோம்.

பேராசிரியர் எஸ். சிவலிங்கராஜா.

கடந்த ஆண்டின் இறுதியுடன் சமுத்து இலக்கிய சகாப்தமாக விளங்கிய தி.ச.வரதராசன் என்ற முதறிஞர் வரதரின் இலக்கிய வாழ்வு நிறைவு பெறுகின்றது. 1924ஆம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் முதலாம் திகதி பொன்னாலைக் கிராமத்தில் பிறந்து, 1940ஆம் ஆண்டு தனது பதினாறாவது வயதில் சமுத்துப் புனைக்கதைத் துறையுள், ‘கல்யாணியின் காதல்’ என்ற ஸமகேசரி ஆண்டு மலர் ச் சிறுக்கதையுடன்

பிரவேசித்தார். அன்றிலிருந்து 2006 வரை வரதரின் பேணா முடிவைக்கப்படவில்லை. வரதர் இலக்கியத் துறையில் காலடி எடுத்து வைத்த காலத்தில் காந்தியம், பாரதியம், பெரியாரியம் முதலான கருத்துக்கள் நிலவிக்கொண்டிருந்தன. பெரியாரின் பகுத்தறிவுப் பத்திரிகைகளும் அக்கால எழுத்துக்களும் அவரைப் பாதித்தன. தன் மனதில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியவற்றை எழுதிக்கொட்டித் தீர்த்துவிடும் ஆவேசம் அவரிடமிருந்தது. எனவே நிறையப் படித்தார். நிறையவே சிந்தித்து எழுதினார்.

நிறைவரும் சமுத்து இலக்கிய சகாப்தம் ஒன்று

கலாநிதி.க.குணராசா

வரதரை ஒதுக்கி விட்டு சமுத்துச் சிறுக்கதை வரலாற்றை எழுதி விட முடியாது. ஏனெனில் சமுத்துச் சிறுக்கதை முன்னோடிகள் காலத்திலிருந்து வாழ்வின் கடைசி வரை வரதர் படைப்பாளியாகவே

வாழ்ந்துள்ளூர். அறுபதுக்கு மேற்பட்ட சிறுகதைகளைப் படைத்தின்துள்ள வரதர், சுயமை மயக்கம் (வரதரின் சிறுகதைகள்) என்றோரு சிறுகதைத் தொகுதியைத் தந்தன் போதிலும், அவரின் வெளிவராத சிறுகதைகள் (தொகுதியிலடங்காதவை) ஏராளம் இன்னமும் உள்ளன. இலக்கியப் படைப்புக்கு ஓர் இலக்கு இருக்க வேண்டும். அந்த இலக்கு மனதனுடைய அகத்தையோ பறத்தையோ உயர்த்துவதாக அமைய வேண்டும் என்ற கருத்துடைய வரதர், தனது சிறுகதைகளைக் காலத்திற்கு காலம் மறுபரிசீலனை செய்து பார்த்துள்ளார். கடந்த ஆறு சகாப்தங்களாக அவரது சிறுகதைகள் ஈழத்திலக்கியத்திற்குப் பங்களிப்புச் செய்துள்ளன. அவரது உன்னத சிறுகதைகளை நோக்கில் ‘மாதுளம்பழும்’ என்ற சிறுகதையைச் சுதந்திரன் ஆண்டு மலரிலும், பிள்ளையார் கொடுத்தார். ‘வீரம்’ எனும் சிறுகதைகளைத் தினகரனிலும், ‘வாத்தியார் அழுதார்’ என்ற சிறுகதையைத் தீட்டியிருந்து ஆண்டனிலும், ‘புதுயுகப் பெண்’ என்ற சிறுகதையைக் கலைச்செல்வியிலும், ‘கற்பு’ என்ற உன்னதச் சிறுகதையை மத்திய தீபத்திலும் எழுதியுள்ளார்.

‘1940களிலிருந்தே சிறுகதை ஏழுதி வந்துள்ள வரதர், ஜம்பதுகளின் பிற்கூற்றில் ஏற்பட்ட இலக்கிய உத்வேக வளர்ச்சியின் பொழுது தனது படைப்பாளுமையை கற்பு, வீரம் போன்ற சிறுகதைகள் மூலம் பதிவு செய்துள்ளார்’ எனப் பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பி குறிப்பிட்டுள்ளார். தையலக்கா, கயமை மயக்கம் முதலான குறு நாவல்களையும், காவோலையில் பசுமை என்ற ஒரு நாவலையும் வரதர் படைத்தின்துள்ளார்.

இந்த நாவல் யாழ்ப்பாணத்துச் சமூகத்தின் ஒட்டு மொத்த வெளிப்பாடு’ என்பது அவரது கருத்து இந்த நாவலை நூலுருவில் கொண்டு வர வரதர் முயற்சிகளை மேற்கொண்டிருந்தார். ஏனைய படைப்பாளிகளின் ஆக்கங்களை நூலுருவில் வெளியிட இருந்த அக்கறை, தனது நாவலை வெளியிடுவதிலிருக்கவில்லை.

பத்திரிக்கையாளராக வரதர் விளங்கியுள்ளார். சமுத்து இலக்கியத்தில் கனதியான பங்களிப்பினை ஆற்றிய ‘மறுமலர்ச்சி’ பத்திரிகையின் மூலவர் வரதரே. தமிழ் நாட்டிலிருந்து வரும் சஞ்சிகைகளைப் பார்க்கும் போதெல்லாம் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து இப்படி ஒரு சஞ்சிகையை வெளியிட வேண்டுமென்ற கனவின் வெளிப்பாடாக ‘மறுமலர்ச்சி’ அமைந்தது. மறுமலர்ச்சி 1946இலிருந்து 1948 வரை இருபத்தினாண்கு இதழ்கள் வெளிவந்து, இலகிய உலகில் பெரும் சாதனை படைத்தது. தமிழகத்தில் சிறு கதைத்துறைக்கு மணிக்கொடி எப்படி புத்தாக்கம் அளித்ததோ அதே போல, சமுத்தில் சிறுகதைத்துறைக்கு மறுமலர்ச்சி புதியதொரு உத்வேத்தை அளித்துள்ளது. வரதரின் இதழியற் பணி மறுமலர்ச்சியுடன் நின்று விடவில்லை. வரதர் ஆண்டுமலர், ஆணந்தன், தேன்மொழி, வெள்ளி, புதினம், அறிவுக்களஞ்சியம், மீண்டும் மறுமலர்ச்சி என்பன அவர் வெளியிட்ட இதழ்களாகும். சமுத்தின் ஒரேயொரு முதலாவது கலிதை இதழாகத் ‘தேன்மொழி’ அமைந்தது. ‘மகாகவி’ இந்த இதழின் துணை ஆசிரியராக விளங்கினார்.

வரதர் ஒரு கவிஞராக விளங்கினார். என்பதை பலரறிவர். ஆனால், அவர் ஒரு ஓவியராகவிளங்கினார் என்பது பலரறியாச் சங்கத்தியாகும். சமுத்தில் முதன் முதல் ‘ஓர்ஜிரவிலே’ என்ற புதுக்கவிதையை எழுதியுள்ளார். சித்திரை இருபத்தெட்டில் ஏற்பட்ட குழப்பத்தில் மூன்று நான்கு நாட்களாக ஒரே அடை மழை. ஊரெல்லாம் பெருவெள்ளம். அவற்றுடன் புயலும் சேர்ந்து ஊரை ஒரு ஆட்டு ஆட்டியது. அது கவிதையாக மலர்ந்தது. மறுமலர்ச்சியில் ‘அம்மான் மகன்’ என்ற கவிதை யாழ்ப்பாணத்துப் பேச்சுத் தமிழில் நயம்பட எழுதப்பட்டுள்ளது. இவை அனைத்தும் ஒசை நயத்தோடும், கற்பனை வளத்தோடும் அமைந்தன. 1995 ஒக்டோபர் 30ஆம் திகதி வலிகாமம் மக்களின் பெரும் அவல இடம்பெயர்வை, ஒரு மனுக்குல சோக நாடகமாக நீண்ட கவிதையாக ‘யாழ்ப்பாணத்தார் கண்ணர்’ எனப் படைத்தனித்துள்ளார். கவிதா ஆவேசத்தை இந்தக் கவிதைகளில் காணலாம் காலத்தோடு ஒட்டிய கவிதையாக இது அமைந்தது.

வரதருடைய படைப்பகளில் ஏழு நூலாக்கம் பெற்றனர்கள். நாவலர், வாழ்க நீ சங்கிலி மன்னா, கய்ஞம மயக்கம், மலரும் நினைவுகள், பாரதக்கதை, யாழ்ப்பாணத்தார் கண்ணீர், சிறுகதைப்பட்டிவுக் குறிப்புகள் என்பனவாம். மல்லிகையில் வரதர் எழுதிய ‘தீ வாத்தியார்’ பலராலும் சிலாகிக்கப்பட்ட புனைகதை சாராப் படைப்பாகும். இது ‘மலரும் நினைவுகள்’ என்ற தலைப்போடு நூலாக வெளிவந்தது. வரதர் பல படைப்பாளியின் நூல்களை ‘வரதர் பதிப் பாக’ வெளியிட்டுள்ளார். இலக் கிய கலாநிதி.சி.கணபதிப்பிள்ளை (இலக்கியவழி), மஹாகவி (வள்ளி), பொன்முத்துக்குமரன் (தமிழ் மரபு), பேராசிரியர் கைலாசபதியின் ஒரு நூல், முருகையன் (கோபுரவாசல்) இவற் றோடு செங்கையாழியானின் பல நூல்கள், சேமகாந்தனின் ஆகுதி சிறுகதைத்தொகுதி,சாந்தன் நாவற்குழியுர் நடராசா ஆகியோரின் நூல்கள், சாமிஜியின் நூல்கள், வி. பொன்னம்பலத்தின் நூல் என்பன அவையாம். ‘வரதரின் பல குறிப்பு’ தமிழில் வந்த முதலாவது ‘ஷரக்ரரி’ ஆகும்.

முதறிஞர் வரதர் தனது நிறைவுக்காலத்தில் இளைஞர்களின் அறிவுத் தேவைக்கேற்ற பல நூல்களை வெளியிடத்திட்டமிட்டிருந்தார். யாழ்ப்பாணதேசம், புதத்தம்பி ஆகிய செங்கை ஆழியானின் இரு சிறு நூல்களையும், சிறுகதையாளர் கிருஸ்னனின் ‘கிரண்பேடு’ என்ற நூலையும் சாமிஜியின் ஒரு நூலையும் பதிப்பித்துத் தயார் நிலையில் ஒருங்கே வெளியீடு செய்ய எண்ணியிருந்தார். நாட்டின் காலச் சூழல் அனுமதிக்கவில்லை.

வரதர், அனைத்து எழுத்துலகக் குழுக்களினாலும் விரும்பப்பட்டவர். மதிக்கப்பட்டவர். தானே தனித்தொரு இலக்கிய இயக்கமாகவும் விளங்கியவர். நிறைவாழ்வு வாழ்ந்த (83அகவை) இந்த மனிதரின் படைப்புக்கள் இவரது நினைவை என்றும் பேணி நிற்கும்.

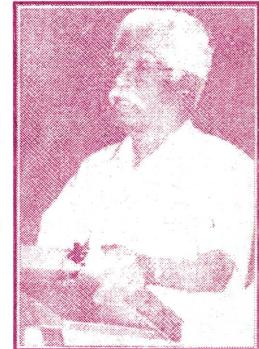
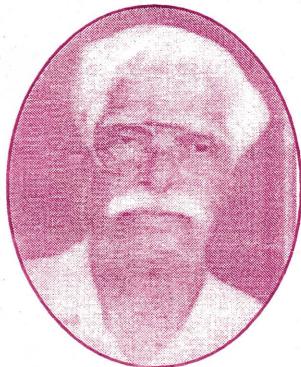
விழாவைத் தொடக்கிவைக்கும் முதல்வராக...

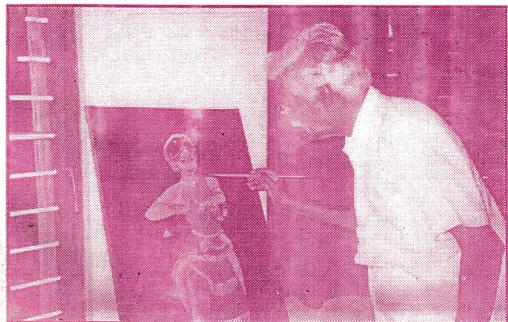
பாராட்டுவிழா ஒன்றில் முதறிஞர்...

பவள விழா நாயகநாக....

விழா ஒன்றில் தலைமை யரை நிகழ்த்துகிறார்...

எழுத்தாளராக மட்டுமல்ல...
...ஓவியனுமாக அமரர் வரதர்.

தமக்கு அளிக்கப்பட்ட பாராட்டு விழாவில் இலக்கிய நண்பர்கள் அளித்த மரியாதையை புன்முறை வூடன் ஏற்கும் சாகித்திய ரத்தினம்

நஞ்சில் நிறைக்கும்

என்னை வளர்த்து
கல்விதந்து ஆளாக்கி
நன்றியோடு தன்னை
என்றும் நினையவைத்த
எங்கள் குலமுதல்வர்!

அன்னம்மா என்னம்மா
அவருக்கு உடன்பிறந்த
அருமையான சின்னக்கா!

தன்முன்னோர் தன்பின்னோர்
தன்னோடு ஒத்தார்
எல்லாரும் இன்புற்றுவாழ
இல்லறமாம் நல்லறத்தில்
அவர்வாழ்ந்த வாழ்வு
சொல்லில் அடங்காது!

இலக்கியச் சாதனைகள்
வழிவழியாய் ஊர்பேசம்!
ஊருணி நீராய்
வாழ்ந்தகதை உறவுகள்
அத்தனையும் மறவாது
நெஞ்சில் நிறைக்கும்!

- சு. குமாரசாமி.

நன்மை பயக்கும் கை வைத்தியக் குறிப்புகள்

1) அஜீரணம், மலர்ச்சிக்கல்

அஜீரணம் ஏற்பட்ட வேளையில் 2 அவுன்ஸ் தேனைத் தண்ணீரில் கலந்து சாப்பிடுக. ஓமத்தை அரைத்து பசுப்பாலில் கலந்து குடிக்கலாம் மின்கையும், சீரகத்தையும் சம அளவு எடுத்து பவுராக்கி தினசரி கால் கரண்டியளவு சாப்பிடவும் முந்திரிகை வத்தலை நீரில் ஊறவிட்டு கச்க்கிப்பிழிந்து வழி கட்டிய நீரைக்குழந்தைக்கு கொடுத்தால் மலர்ச்சிக்கல் நீங்கும், நாள் தோறும் நாம் உண்ணும் உணவை நான்குமென்று உண்போமானால் அஜீரணமே ஏற்படாது.

2) அலேர்ச்சி

வேப்பங் கொழுந்து அல்லது துளசிச்சாற்றை தினசரி குடித்து வர நீங்கும்.

3) அஹப்பும், ஒய்ச்சலும்

ஆடா தோடை இலைகளை, கஸ்தாரியுடன் போட்டு அவித்து வெந்நீர் ஆவி பிடிக்க இவை உடன் நீங்கிவிடும்.

4) ஆறாத புண்

வேப்பெண்ணையைச் சுட வைத்து அளவான சூட்டுடன் பூசி வர குணமாகும்.

5) இரத்தக் கொதிப்பு

சூடுமான வரை ஓய்வாக இருத்தல், கவலைகளையும், யோசனைகளையும் கைவிட்டு அமைதியான குழலில் இருப்பது நல்லது. காலை, மாலைகளில் பூண்டு வறுத்துச் சாப்பிடவும்.

6) காலில் கண்ணாடி குத்தினால்

ஓமத்தை வெல்லத்துடன் அரைத்து வைத்து கட்டி விட்டால் கண்ணாடி ஆர்பு வெளிவரும்.

7) குடற்புண்

அறவே கார உணவு வகைகளை தவிர்த்தல், தேனீர்குடித்தல், புகைப்பிழத்தல், புயைலை போடுதல் ஆகியன நிறுத்துதல் பசுப்பாலை காலை மாலைகளில் அருந்தவும். திராட்சை ரசம் மூன்று நாட்கள் அருந்தி வர குடற்புண், வாய்புண் ஆறிவிடும். தொடர்ந்து பசனி சமைத்து சாப்பிடவும்.

8) குழந்தைகள் ஏதும் விழுங்கினால்
சீனி வத்தாளை அல்லது முட்டைக்கோவா அவித்துச் சாப்பிட விழுங்கிய பொருள் மலத்தூடன் வெளியேறும்.

9) தடிமன், இருமல்

தேனும் எலுமிச்சம் பழச்சாறும் சமாகக் கலந்து இரு வேளை சாப்பிடலாம். பசுப்பாலில் மஞ்சள் தூள் கலந்து காய்ச்சிக் குடித்தால் இருமல் நீங்கும். அத்தி இலைச்சாற்றுடன் நெய் கலந்து பருகி வர தடிமன் நீங்கும்.

10) தலையிடி

வெறு வயிற்றில் தீராட்சை ரசம் குடித்து வரலாம். எலுமிச்சம்பழத்தோலை அரைத்து நெற்றியில் பூசி விடவும். உள்ளங்கையில் வொங்காயத்தை அரைத்து தப்பி விடவும். சவ்வரிசியுடன் ஏலக்காய் இட்டு கஞ்சி குடித்து வரலாம்.

11) தலைப்பாரம்

வீழுதி, குத்தரிசி, குரக்கன் இவற்றில் ஒன்றை பொட்டலங்கட்டிப் படுத்துறங்கவும்.

12) நகக்கொதி

உப்பு, வெங்காயச் சாற்றுடன் கடு சோற்றுடன் பிசைந்து கட்டி விடவும். எலுமிச்சம்பழத்தை தண்ணில்கூட்டு, துணையிட்டு தொப்பி போட்டது போல் போட்டுக்கொள்ளலாம்.

13) நெஞ்சுவலி

வில்வ மர பட்டை கஷாயம் போட்டு காலை மாலை பருகவும்.

14) வாய்ப்புணர்

அகத்தியிலை, தேங்காய்ப்பால் கலந்த சொதி வைத்து சாப்பிடலாம். அகத்தியை வறுத்துச் சாப்பிடவும்.

15) கஞ்சி

சாதாரண நோயாளிகளுக்கு உப்புக் கஞ்சி, புளிக் கஞ்சி, நெற்பொரிக்கஞ்சி சவ்வரிசிக்கஞ்சி, பாலகஞ்சி என்பன எளிதில் சீரணிக்கக்கூடிய தீங்கு விளைவிக்காத கஞ்சி வகைகளாகும். பல தரப்பட்ட நோய்களுக்கும் பலதரப்பட்ட இலைகளைப்பயன்படுத்திய இலைக்கஞ்சியும் பயன்பாட்டில் உள்ளன.

இலை வகைகள் சீல

தூதுவளை, வட்டத்துந்தி, வட்டக்கத்தரி, கையாந்தகரை, கீழ்காய்நெல்லி, சாத்தா வாரி, தேங்காய் பூக்கீரை, நன்னாரி, நீர்முள்ளி, பொன்னாங்காணி, அகத்தி, முருங்கை இலை, அறுக்கீரை, கெளவ்வை, வெந்தய இலை, வல்லாரை, பொடுத்தலை, மொசுமொசுக்கை, வல்லாரை இன்னும் பல உள்.

என்ன கண்ணன் இமைபொல் காத்தவரே

கைப்பிழத்த நாள்முதலாய் கலங்காமல் காத்திட்டாய்
என்னதோர் குறையும் இல்லா தொழித்திடுவாய்
உற்றாரும் மற்றாரும் உனைப் போற்ற வாழ்ந்திட்டாய்
அலுவலக ஊழியரும் அன்பாக வாழ்த்திடுவர்

எங்கள் புகழுக்கு இலக்காக வாழ்ந்தீரே
திங்கட் திருமுடியான் திருப்பாதம் சென்றதென்ன!
வானிமுந்த பயிராக வண்ணம் இழந்துவிட்டேன்
மதியிமுந்த வானாக ஒளியிமுந்து வாடுகிறேன்

தேனிமுந்த மலராக திருவிழுந்து தேடுகிறேன்
திசைதெரியாக் கப்பலென திக்கிழுந்து நிற்கின்றேன்
ஊன் பொதிந்த என்னுடலில் உயிராக வாழ்ந்தவரே
எனவிடுத்து நீர்பறந்த காரணமென் ஜயாவே

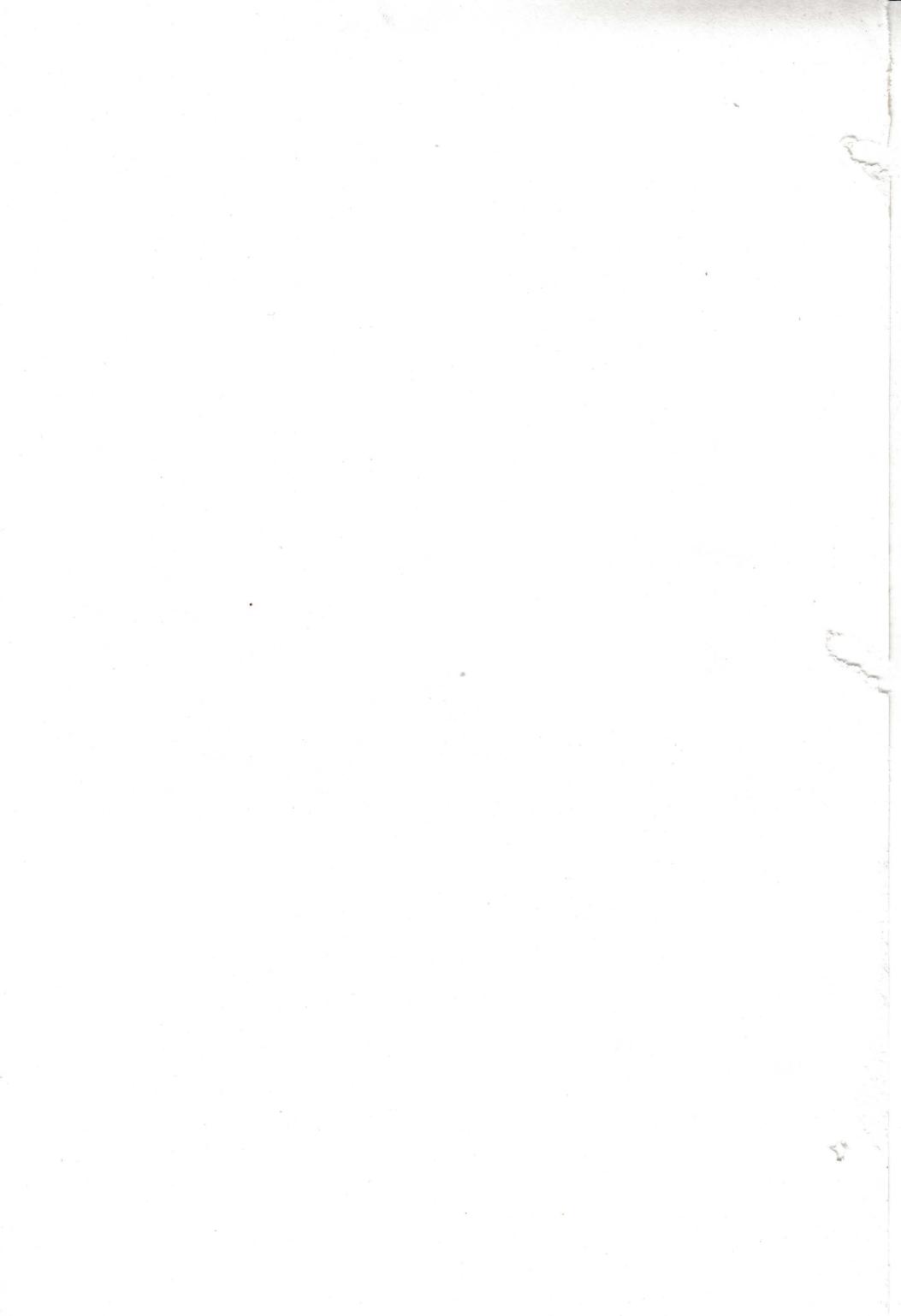
உத்தமனே இவ்வுலகில் உனைக் காணப் பெறப்போது
ஆத்மாவாய் வந்தெழும்மை ஆதரிக்க வேண்டுமையா
உள்ளத்தால் மனமுவந்து எனை மனந்தாய்
ஒருயிராய் சுருடலாய் வாழ்வுதந்தாய்

குறைவொன்று மில்லாது நிறைவே செய்தாய்
குவலயத்தில் கூடிநின்று வாழ்வோமென்றாய்
உயர்வினிலும் தாழ்வினிலும் ஒன்றாய் நின்றாய்
ஒளியிக்க வாழ்வுக்கு வழி சமைத்தாய்
இருத்தியெனத் தனியாக ஏங்கவைத்து
இவைவனை சேர்ந்தாயோ அந்தோ அந்தோ.

ஈழத்தின் முத்த எழுத்தாளர், முதறிஞர் வரதர் (தி.ச.வரதராசன்) அவர்களுக்கு
அன்னாரின் நீண்டகால இலக்கியப் பணியைப் பாராட்டி,
இலங்கை அரசு இலக்கியத்தறைக்கு வழங்கும் அதிஉயர் விருதான
‘சாஹித்திய ரத்தினம்’

என்னும் விருது, கொழும்பு பண்டரநாயக்க சர்வதேச மாநாட்டு மண்டபத்தில்
30.09.2003ல் நடைபெற்ற தேசிய இலக்கிய விழாவில்
இலங்கைப் பிரதமர் கெளரவு ரணில் விக்கிரமசிங்க அவர்களினால்
வழங்கப்பெற்றது.

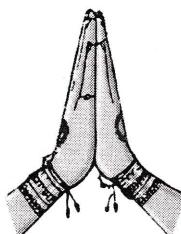

நன்றிகள்.....

எம் குலவிளக்கை
இழந்து நாம்
கதிகலங்கி நின்றவேளை
துயர் பகிர்ந்து
தோள் கொடுத்து
இறுதல் - கூறி
சரவதைத்த சிறைத்து
உள்ளங்களுக்கும்
இத்மார்த்தமான
நன்றிகள் கோடி

இல.83/3, மாணிப்பாய் சாலை,
யாழ்ப்பாணம்.

இவ்வனம்
குழம்பத்தினர்.

ஸம୍ପତ୍ତି଩େ ମୁହଁତ ଏଯୁଦ୍ଧତାରୀ
 “ଶାକିତ୍ତିଯ ରତ୍ନିଣୀଁ”,
 ଡି.ଏ. ଓରତ୍ରୂରାଚନୀ

ଓତ୍ତାନ୍ତ୍ୟମ: 01.07.1924

ମହାନାଥ: 21.12.2005

ତିଥି: ପିରତଳୟ

ଶ୍ରୀଯାକର ଚନ୍ଦ୍ରମୁଖମ + ଚିନ୍ତନାତ୍ମନଙ୍କମ
 (ପ୍ରୋଣ୍ଟନୋଲେ)

ଆରୁମୁଖମ + ମଜୋନ୍‌ସମ୍ମିଳିଯମମା
 (ମର୍ଗେଲିଯା)

ଇରତ୍ତିନିମ୍ନମା
 ଅନ୍ତନିମ୍ନମା
 ବେରତ୍ରାଚଙ୍କ
 ତନ୍କକସ୍କିଯମମା

ଚକ୍ରିତ୍ତାନ୍ତତନୀ
 ମକାତ୍ରେତ୍ତିଯମମା
 ଲିଲୋକାନ୍ତତନୀ
 ପାଲକିନ୍ତନୀ

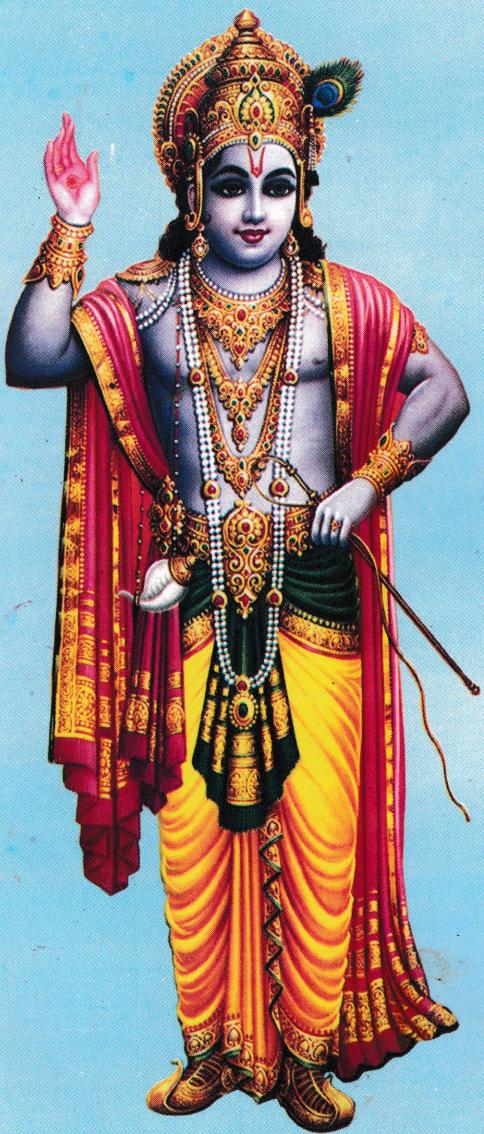
ଚେନ୍ତାମନ୍ତର + ଚନ୍ଦ୍ରନ୍ତେକୋପାଲଙ୍କ
 ତେନ୍ତମ୍ଭୟ
 ମଲାରମ୍ଭ + ଚିନ୍ତନାରତ୍ତତନୀ
 ଆତିତ୍ତିଯା

କାର୍ପିଲଙ୍କ
 ନନ୍ଦିକ
 ବାକନୀ

କଟାଳୁଣ
ନନ୍ଦମେହେ
ବାଚଚୀ

கிராசாரம்

தெவே உலக நியதியும்,
எனது படைப்பின் சாராம்சுமாகும்.
- பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் -

“எங்கு நடந்ததோ,
அங்கு நன்றாகவே நடந்ததே.
எங்கு நடக்கிறதோ,
அங்கு நன்றாகவே நடக்கிறது.
எங்கு நடக்க இருக்கிறதோ,
அங்குவும் நன்றாகவே நடக்கும்.
உன்னுடையதை எதை இழுந்தாயிப்?
எதற்காக நீ இழுகிறாயிப்?
எதை நீ விகாண்டு வந்தாயிப்.
எதை நீ இழப்பதற்கு.
எதை நீ படைத்திருந்தாயிப்,
அங்கு விணாவதற்கு.
எதை நீ எழுத்தூக் விகாண்டாயியா,
அங்கு இன்கிருந்தே எழுக்கப்பட்டது.
எதைக் விகாருத்தாயியா,
அங்கு இன்கேயே விகாருக்கப்பட்டது.
எங்கு இன்று உன்னுடையதோ,
அங்கு நாளன்
யற்றிறார்குவந்துடையதாகிறது.
யற்றிறார்குநாள்,
அங்கு வேற்றிறார்குவந்துடையதானும்”.

